

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 141

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 februarie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
476/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului justiției nr. 482/C/2020 privind stabilirea condițiilor de acordare în beneficiul polițiștilor de penitenciare a compensației lunare a chiriei, precum și a compensației lunare a chiriei pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței	2–3	32.882/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Gâjman Doru, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	26
ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV			
Încheiere din 11 septembrie 2017 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	4–5	33.113/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Dumitrașcu Cătălin, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	27
Sentința civilă nr. 3.284 din 25 septembrie 2017 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	6–23	33.114/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Furculescu Florian, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	27
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA			
2/1AGN. — Decizie privind completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Stomatologi din România, adoptat prin Decizia Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 5/2007	23	33.115/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Dobre Dan George, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	28
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE			
31.452/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Irimia George-Lucian, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	24	33.282/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Grăjdan Vasile, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	28
32.088/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Drăghici Emil, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	24	33.324/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Ilie Rozica, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	29
32.562/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Ionaș Nicolae, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	25	33.326/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Grama Mariana, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	29
32.563/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Ilie Tudor, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	25	33.545/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Ilie Ionuț Vasile, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	30
32.767/2020. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Ioniță Răzvan-Stelian, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	26	781. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Ghergu Ilie, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	30
		801. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Ilinca Dorel, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	31
		812. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Grosu Romeo, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	31

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului justiției nr. 482/C/2020 privind stabilirea condițiilor de acordare în beneficiul polițiștilor de penitenciare a compensației lunare a chiriei, precum și a compensației lunare a chiriei pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței

Având în vedere prevederile art. 111 alin. (13) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului justiției nr. 482/C/2020 privind stabilirea condițiilor de acordare în beneficiul polițiștilor de penitenciare a compensației lunare a chiriei, precum și a compensației lunare a chiriei pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 19 februarie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În aplicarea prevederilor art. 111 alin. (2) teza finală din Legea nr. 145/2019, cu modificările și completările ulterioare, condiția prevăzută de lege este îndeplinită și în cazul în care unitatea se află într-o localitate fără fond locativ corespunzător, iar solicitantul ori soțul/soția sau copiii aflați în întreținere deține/dețin o locuință proprietate personală într-o localitate situată la o distanță mai mare de unitate decât cea în care se află locuința care face obiectul închirierii și pentru care se solicită acordarea compensației lunare a chiriei.”

2. Articolul 2 se abrogă.

3. La articolul 5, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) La verificarea îndeplinirii condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie se va avea în vedere dacă locuința corespunde nevoilor locative ale solicitantului, din perspectiva existenței dependențelor, dotărilor și utilităților necesare pentru satisfacerea cerințelor de locuit ale unei persoane sau familii.”

4. La articolul 5, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) În cazul prevăzut la art. 1 alin. (4), comisia stabilită la alin. (2) verifică dacă în localitatea în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare nu există fond locativ corespunzător, prin consultarea site-urilor de anunțuri imobiliare și a publicațiilor de specialitate, putând solicita informații suplimentare în acest sens autorității administrației publice locale în raza căreia se află unitatea ori agențiilor imobiliare, concluziile rezultate fiind consemnate într-un proces-verbal. Existența sau, după caz, inexistența fondului locativ corespunzător se stabilește, la momentul încheierii contractului, prin raportare la ofertele de închiriere a unor locuințe cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisfac nevoile

de locuit ale unei persoane sau familii, potrivit Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care, din motive obiective, comisia nu poate stabili existența sau inexistența unui fond locativ corespunzător, aceasta se determină pe baza declarației prevăzute la art. 1 alin. (5).”

5. La articolul 9, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Alocarea la plată și încetarea plății compensației lunare a chiriei pentru directorii din sistemul administrației penitenciare și directorii generali adjuncți se fac prin act administrativ al ordonatorului secundar de credite, iar în cazul directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, prin act administrativ al ordonatorului principal de credite.”

6. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazurile prevăzute la art. 12 lit. d), h) și i), încetarea plății compensației lunare pentru chirie operează de drept, fără a mai fi necesară emiterea actului administrativ.”

7. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) La stabilirea compensației lunare a chiriei prevăzute la alin. (1) se vor avea în vedere valoarea construcției cu destinația de locuință, inclusiv suprafața de teren reprezentând amprenta la sol a locuinței, precum și cotele-părți de proprietate comună aferente locuinței și drumului de acces, după caz.”

8. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) În cazul achiziției unei unități locative care cuprinde pe lângă locuință și o altă suprafață de teren decât cea reprezentând amprenta la sol a acesteia ori cotele-părți de proprietate comună aferente locuinței și drumului de acces, după caz, precum și eventuale alte construcții care nu au destinație de locuință, în contractul de vânzare-cumpărare sau în contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate se menționează, în mod distinct: prețul de achiziție al locuinței, al terenului și al eventualelor construcții care nu au destinație de locuință.

(2) Prețul de achiziție al terenului poate fi evidențiat prin una dintre următoarele modalități:

a) prin menționarea sumei totale corespunzătoare întregii suprafețe;

b) prin indicarea prețului unitar pe m² de teren;

c) prin menționarea sumei plătite pentru suprafața de teren, alta decât cea reprezentând amprenta la sol a locuinței ori cotele-părți de proprietate comună aferente locuinței și drumului de acces.

(3) În cazul contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, îndeplinirea cerinței prevăzute la alin. (1) se asigură prin încheierea, în condițiile legii, a unui act adițional la contractul de vânzare-cumpărare sau contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate, în care se menționează în mod distinct: prețul de achiziție al locuinței, al terenului și al eventualelor construcții care nu au destinație de locuință.

(4) Dacă din motive justificate nu se poate încheia un act adițional potrivit prevederilor alin. (3), prețul de achiziție al terenului poate fi stabilit în baza unui raport de evaluare întocmit de către un evaluator autorizat de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România.

(5) Prin amprenta la sol a clădirii se înțelege suprafața de teren pe care este construită locuința, la nivelul parterului.

(6) Nerespectarea prevederilor alin. (1), (3) și (4) atrage respingerea cererii de plată a compensației lunare a chiriei pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rată.

(7) În situația prevăzută la alin. (1), fracțiunea din rata lunară care va face obiectul decontării se determină astfel:

a) se scade valoarea avansului din suma ce se are în vedere potrivit art. 15 alin. (2¹) și se stabilește valoarea în raport cu care se calculează fracțiunea de rată;

b) se stabilește cât reprezintă procentual valoarea de la lit. a) în raport cu valoarea totală a creditului contractat de polițistul de penitenciare. Procentul obținut se calculează prin rotunjire matematică cu două zecimale;

c) procentul rezultat se aplică asupra ratei lunare stabilite conform scadențarului de plată, iar valoarea astfel rezultată reprezintă valoarea decontată, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 1 alin. (1).

(8) Valoarea procentului prevăzut la alin. (7) se stabilește de către structura de resurse umane și structura economico-administrativă și se menționează în actul administrativ prin care se acordă dreptul prevăzut la art. 15 alin. (1)."

9. La articolul 19 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) extras de carte funciară, în copie, care face dovada dreptului de proprietate asupra imobilului achiziționat/dovada notării în cartea funciară a vânzării făcută, cu rezerva dreptului de proprietate, în cazul contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței în care vânzătorul își rezervă proprietatea bunului până la plata integrală a prețului”.

10. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Comisia stabilită la art. 5, alin. (2) verifică dacă în localitatea în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare nu există fond locativ corespunzător, prin consultarea site-urilor de anunțuri imobiliare și a publicațiilor de specialitate, putând solicita informații suplimentare în acest sens

autorității administrației publice locale în raza căreia se află unitatea ori agențiilor imobiliare, concluziile rezultate fiind consemnate într-un proces-verbal. Existența sau, după caz, inexistența fondului locativ corespunzător se stabilește prin raportare la ofertele de vânzare, la momentul achiziției, a unor locuințe cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisfac nevoile de locuit ale unei persoane sau familii, potrivit Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care, din motive obiective, comisia nu poate stabili existența sau inexistența unui fond locativ corespunzător, aceasta se determină pe baza declarației prevăzute la art. 1 alin. (5).”

11. La anexa nr. 10 — declarație pe propria răspundere autentificată la notar a soțului/soției sau a copilului major aflat în întreținerea polițistului de penitenciare care solicită acordarea compensației lunare a chiriei pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rată, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) nu dețin o locuință în proprietate, locuință de serviciu sau locuință atribuită de către autoritățile administrației publice locale în localitatea în care își desfășoară activitatea soțul/soția/tatăl/mama meu/mea, alta decât locuința pentru care am încheiat contractul de credit imobiliar/ipotecar/contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe.”

Art. II. — (1) Polițiștii de penitenciare care, până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, au încheiat contracte de vânzare-cumpărare sau contracte de vânzare-cumpărare cu plata în rate și care se încadrează în ipoteza prevăzută la art. 16¹ alin. (1) din Ordinul ministrului justiției nr. 482/C/2020, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, au obligația de a depune documentația prevăzută la art. 16¹ din Ordinul ministrului justiției nr. 482/C/2020, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, în termen de 30 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, indiferent dacă cererile de acordare a compensației pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rată au fost soluționate sau nu până la această dată.

(2) Unitatea angajatoare reanalizează situația persoanelor prevăzute la alin. (1) în raport cu noile documente, în termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii acestora, și, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege și de Ordinul ministrului justiției nr. 482/C/2020, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, emite actele administrative de alocare sau, după caz, de realocare la plată începând cu data depunerii cererii inițiale.”

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Stelian-Cristian Ion

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 11 septembrie 2017

Dosar nr. 2.872/2/2015

Curtea constituită din:

Președinte — Cristina Ardeleanu

Grefier — Daniela Nucă

Pe rol soluționarea acțiunilor în contencios administrativ formulate de reclamantele TOMIS TEAM — S.R.L., M.W. TEAM INVEST — S.R.L., OVIDIU DEVELOPMENT — S.R.L., ENEL GREEN POWER ROMÂNIA — S.R.L., S.C. EWIND — S.R.L., BLUE LINE ENERGY — S.A., de intervenienta în nume propriu ROMCONSTRUCT TOP — S.R.L., de intervenienta în nume propriu MIREASA ENERGIES — S.R.L., în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, COMISIA FISCALĂ CENTRALĂ și cu intervenienții în interes accesoriu COMUNA NICOLAE BĂLCESCU PRIN PRIMAR, COMUNA CORONINI PRIN PRIMAR, COMUNA TÂRGUȘOR PRIN PRIMAR, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamantele Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L., Enel Green Power România — S.R.L., prin apărător Cristina Florescu, reclamanta S.C. Ewind — S.R.L. prin apărător Cristi Secieru, reclamanta Blue Line Energy — S.A. prin apărător Andrei Ioniță, pârâții prin consilier juridic Oana Scrobotă, lipsă fiind intervenienții.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea pune în discuție admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție principală formulate de Romconstruct Top — S.R.L.

Reclamantele Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L., Enel Green Power România — S.R.L., prin apărător, solicită încuviințarea în principiu a cererii de intervenție astfel cum a fost formulată și completată, menționând că petitul privește anularea atât a celor două acte, cât și a deciziei prin care s-a respins plângerea prealabilă. În ceea ce privește interesul, arată că este vorba despre o societate proprietară a unui parc eolian și i s-au comunicat acte administrativ-fiscale care au fost depuse la dosar, prin care societatea a fost obligată retroactiv, pe perioada 2011—2015, la plata impozitului pe clădiri aferent turnurilor de susținere a turbinelor în temeiul aceluiași acte. Din aceste considerente rezultă interesul în formularea cererii de intervenție.

Reclamanta SC Ewind — S.R.L., prin apărător, solicită încuviințarea cererii.

Reclamanta Blue Line Energy — S.A., prin apărător, solicită încuviințarea cererii.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită respingerea cererii, arătând că societatea avea posibilitatea de a-și apăra drepturile pe calea contenciosului administrativ.

Curtea, raportat la prevederile art. 61 din Codul de procedură civilă, constată că cererea de intervenție formulată de Romconstruct Top — S.R.L. este admisibilă în principiu, societatea având calitatea de proprietar de parc eolian, și dispune introducerea sa în cauză în calitate de intervenient în

nume propriu, urmând ca procedura de citare și actele de procedură să se îndeplinească în continuare și față de această parte.

Curtea pune în discuție obiecțiunile formulate de Ministerul Finanțelor Publice și intervenienții în interes accesoriu cu privire la raportul de expertiză.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită încuviințarea obiecțiunilor. Apreciază că expertul a stabilit eronat că pilonul turbinei nu poate fi considerat clădire. Din contră, toate elementele turbinei converg spre o structură similară unei clădiri. Aceste turbine nu sunt doar niște echipamente tehnologice, sunt formate din mai multe elemente, fiind adăpostite de piloni, nacelă și fundație, construcția fiind asimilată unei clădiri. Este aceeași situație ca în cazul unei ambarcațiuni, acestea fiind impozitate prin lege. Solicită încuviințarea obiecțiunilor și revenirea cu adresă către expert.

Reclamantele Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L., Enel Green Power România — S.R.L. și intervenienta în nume propriu Romconstruct Top — S.R.L., prin apărător, depun note de ședință, comunicând și celorlalte părți câte un exemplar. Solicită respingerea tuturor obiecțiunilor formulate, arătând că acestea cuprind de fapt un alt punct de vedere, nefiind veritabile obiecțiuni. Ministerul nu a avut un expert-parte pentru o opinie separată. Încuviințarea obiecțiunilor pe considerentul că turnul este clădire nu se justifică pentru că din punct de vedere tehnic turbina are patru părți, iar turnul nu are elementele structurale pentru a se încadra în definiția dată de Codul fiscal, neavând pereți și acoperiș.

Reclamanta S.C. Ewind — S.R.L., prin apărător, este de acord cu susținerile reclamantelor Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L., Enel Green Power România — S.R.L. și a intervenientei în nume propriu Romconstruct Top — S.R.L. și precizează că nu este adevărat că expertul a interpretat textul fiscal, ci acesta a făcut o analiză tehnică referitoare la echipamente și părți componente din structura turbinei. Analiza tehnică era absolut necesară pentru instanță. În consecință, solicită respingerea obiecțiunilor. Referitor la incidența dispozițiilor Legii nr. 50/1991, la faptul că nu există autorizație de construcție, această obiecțiune nu este întemeiată. Este irelevant regimul juridic din punct de vedere civil, fiind vorba de efectele în plan fiscal ale calificării drept clădire sau nu a unei construcții. Expertul trebuia să lămurească dacă este vorba de o clădire din perspectivă fiscală. O construcție din punct de vedere civil nu este neapărat o clădire din perspectivă fiscală. Solicită respingerea obiecțiunii. Referitor la analogia făcută de pârâți cu nava, arată că nu are relevanță, aceasta susținând de fapt poziția părții adverse. Solicită respingerea obiecțiunilor ca neîntemeiate.

Reclamanta Blue Line Energy — S.A., prin apărător, invocă prevederile art. 337 din Codul de procedură civilă și arată că obiecțiunile formulate sunt inadmisibile, întrucât raportul de expertiză are un caracter complet și clar.

Curtea, deliberând, constată că susținerile pârâtului Ministerul Finanțelor Publice nu sunt veritabile obiecțiuni, ci apărări pe fond, ce vor fi avute în vedere la soluționarea cauzei, motiv pentru care nu se impune revenirea cu adresă către expert. Acordă cuvântul asupra obiecțiunilor formulate de intervenienții accesorii și pe cererea de efectuare a unei noi expertize.

Reclamantele Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L., Enel Green Power România — S.R.L. și intervenienta în nume propriu Romconstruct Top — S.R.L., prin apărător, solicită respingerea obiecțiunilor formulate de intervenienții accesorii, respingerea cererii de efectuare a unui nou raport de expertiză de către trei experți, conform susținerilor anterioare.

Reclamanta S.C. Ewind — S.R.L., prin apărător, solicită respingerea obiecțiunilor.

Reclamanta Blue Line Energy — S.A., prin apărător, solicită respingerea obiecțiunilor.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită admiterea obiecțiunilor. În ceea ce privește cererea de efectuare a unei noi expertize, lasă la aprecierea instanței.

Curtea, deliberând, constată în mod similar că este vorba despre apărări pe fond și nu se impune înaintarea acestora către expert. Referitor la cererea de efectuare a unei noi expertize, constată că nu sunt îndeplinite prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Reclamantele Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L., Enel Green Power România — S.R.L. și intervenienta în nume propriu Romconstruct Top — S.R.L., prin apărător, solicită admiterea cererilor de chemare în judecată, admiterea cererii de intervenție principală a Romconstruct Top — S.R.L., anularea deciziei Comisiei și Ordinului MFP. Din punct de vedere juridic, nelegalitatea deciziei are în vedere mai multe aspecte. Invocă prevederile art. 249 din Codul fiscal și arată că decizia Comisiei nu este o normă interpretativă. Există și jurisprudență în acest sens, a se vedea sentința Curții de Apel Bacău. De fapt, decizia adaugă la lege, stabilind retroactiv că turnurile de susținere a turbinelor sunt clădiri. Consecințele nu sunt formale, ci constau în emiterea unor acte administrativ-fiscale de impozitare a societăților în anii curenți și retroactiv, din 2011. Prin asemenea interpretare se încalcă principiile fundamentale, principiul

securității juridice, al eficienței impunerii, al neretroactivității. Din punct de vedere tehnic, menționează că în cauză s-a efectuat raportul de expertiză, cu obiective clare. Expertul a concluzionat că turnurile nu sunt clădiri din perspectiva Codului fiscal. Proba este extrem de importantă și duce la concluzia nelegalității actelor. Solicită cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru, onorariul pentru avocat urmând a fi solicitat pe cale separată.

Reclamanta S.C. Ewind — S.R.L., prin apărător, solicită admiterea cererii și menționează că este de acord cu concluziile reclamantelor Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L., Enel Green Power România — S.R.L. și intervenientei în nume propriu Romconstruct Top — S.R.L. Există critici atât de natură substanțială, cât și procedurală în adoptarea deciziei și ordinului. Există un raport de expertiză efectuat în cauză care confirmă argumentele tehnice și chiar MFP a exprimat un punct de vedere anterior referitor la calificarea turbinei. Din anexa 7 și 8 la cererea de chemare în judecată rezultă că turbina nu este clădire conform Codului fiscal. Anexele 9 și 10 cuprind jurisprudența instanțelor naționale pe aceeași problemă. Din Hotărârea din 2014 a Tribunalului Constanța, definitivă, rezultă că turbina eoliană nu este clădire. Din punct de vedere formal, își însușește critica reclamantelor anterior menționată referitor la nelegalitate. Ordinul și decizia nu cuprind o motivare a măsurii dispuse. Decizia trebuie motivată prin raportare la teoria actului administrativ. Alt argument vizează oportunitatea actului, la care s-au făcut referiri în cererea de chemare în judecată. Există o lege organică prin care se prevede că nu se plătesc taxe și impozite de către cei care dezvoltă și operează astfel de echipamente. Totodată, există o directivă europeană în ceea ce privește dezvoltarea energiei verzi, cu facilități pentru cei ce o dezvoltă. Astfel, actele nu respectă rigorile oportunității, rezultând că sunt nelegale. Solicită cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru și onorariu avocat.

Reclamanta Blue Line Energy — S.A., prin apărător, solicită admiterea cererii, conform susținerilor anterioare ale reclamantelor, cu cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru, onorariul pentru avocat urmând a fi solicitat separat.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită respingerea cererilor. Menționează că actul administrativ respectă toate cerințele de tehnică legislativă și drept substanțial. Sunt respectate prevederile Legii nr. 24/2000 și Codul fiscal, precum și principiul ce guvernează impunerea prevăzută de Codul fiscal. S-au invocat în înscrisurile depuse la dosar decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, din care rezultă că legile fac corp comun cu actul normativ explicitat.

Curtea declară dezbaterile închise, în temeiul art. 394 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru a delibera, potrivit art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la 25.09.2017.

Pronunțată în ședință publică, azi, 11.09.2017.

PREȘEDINTE
CRISTINA ARDELEANU

Grefier,
Daniela Nucă

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 3.284

Ședința publică din 25 septembrie 2017

Dosar nr. 2.872/2015

Curtea constituită din:

Președinte — Cristina Ardeleanu

Grefier — Daniela Nucă

Pe rol, soluționarea acțiunilor în contencios administrativ formulate de reclamantele TOMIS TEAM — S.R.L., M.W. TEAM INVEST — S.R.L., OVIDIU DEVELOPMENT — S.R.L., ENEL GREEN POWER ROMÂNIA — S.R.L., S.C. EWIND — S.R.L., BLUE LINE ENERGY — S.A., de intervenienta în nume propriu ROMCONSTRUCT TOP — S.R.L., de intervenienta în nume propriu MIREASA ENERGIES — S.R.L., în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, COMISIA FISCALĂ CENTRALĂ și cu intervenienții în interes accesoriu COMUNA NICOLAE BĂLCESCU PRIN PRIMAR, COMUNA CORONINI PRIN PRIMAR, COMUNA TÂRGUȘOR PRIN PRIMAR, având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc la termenul de judecată din data de 11.09.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 25.09.2017, când a hotărât următoarele:

CURTEA

Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 13.05.2015 sub numărul 2.872/2/2015, reclamantii Tomis Team — S.R.L., M.W. Team Invest — S.R.L., Ovidiu Development — S.R.L. au solicitat în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice, Ministrul Finanțelor Publice, Comisia fiscală centrală pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună anularea Ordinului nr. 1.210/2014 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014, emis de Ministrul Finanțelor Publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 18 septembrie 2014 („Ordinul nr. 5/2014”), anularea Deciziei nr. 5/2014 emise de Comisia fiscală centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 18 septembrie 2014 („Decizia nr. 5/2014”), anularea Adresei nr. 40.295/19.02.2015, emise de Ministerul Finanțelor Publice — Comisia fiscală centrală, prin care s-a respins plângerea prealabilă împotriva Ordinului nr. 1.210/2014 și Deciziei nr. 5/2014 („Adresa nr. 40.295/19.02.2015”) și suspendarea efectelor Ordinului nr. 1.210/2014 și ale Deciziei nr. 5/2014, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004, până la soluționarea definitivă a cererii de chemare în judecată ce face obiectul dosarului, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamantii au arătat că prin Decizia nr. 5/2014 Comisia fiscală centrală a stabilit că „turnul de susținere al turbinelor eoliene se încadrează în categoria clădirilor așa cum sunt acestea definite la art. 249 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Delimitarea acestuia de elementele reprezentând utilaje și echipamente se realizează pe baza proiectului general în funcție de încadrarea în grupa 1 — Construcții, respectiv în grupa 2 — Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, prevăzut în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare”. Decizia nr. 5/2014 a

fost aprobată prin Ordinul nr. 1.210/2014, emis de ministrul finanțelor publice.

Societățile au formulat plângere prealabilă împotriva Ordinului nr. 1.210/2014 și a Deciziei nr. 5/2014, solicitând revocarea acestor acte administrative, motivat de faptul că (i) turnurile de susținere a turbinelor eoliene nu se încadrează în categoria clădirilor și (ii) Ordinul nr. 1.210/2014 și Decizia nr. 5/2014 încalcă principiul securității juridice, principiul neretroactivității și principiul certitudinii impunerii. Prin Adresa nr. 40.295/19.02.2015, Ministerul Finanțelor Publice — Comisia fiscală centrală a respins plângerea prealabilă formulată de societate.

Reclamantele au invocat următoarele motive de nelegalitate ale Ordinului nr. 1.210/2014 și ale Deciziei nr. 5/2014:

Ordinul nr. 1.210/2014 și Decizia nr. 5/2014 încalcă principiul securității juridice, principiul neretroactivității, principiul eficienței impunerii și principiul certitudinii impunerii.

Conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, „soluțiile adoptate prin decizii ale Comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ avut în vedere de respectiva decizie”. În acest sens dispune și art. 12 alin. (2) din Ordinul nr. 1.318/2008 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale.

Potrivit acestui principiu, deși adoptată în ultimul trimestru al anului 2014, Decizia nr. 5/2014 ar urma să fie aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2004, dată la care a intrat în vigoare Codul fiscal. Prin urmare, autoritățile fiscale ar urma să le aplice producătorilor de energie eoliană impozitul pe clădiri începând cu data la care au devenit proprietarii acestora.

În considerarea celor de mai sus, aplicarea Deciziei nr. 5/2014 în perioada anterioară publicării ei în Monitorul Oficial contravine atât principiului securității juridice, principiului neretroactivității legii reglementate de Constituția României și dreptul comunitar, cât și Legii nr. 24/2000 privind tehnica legislativă („Legea nr. 24/2000”) și principiilor eficienței impunerii și certitudinii impunerii reglementate de dispozițiilor art. 3 din Codul fiscal.

Decizia nr. 5/2014 nu este o normă interpretativă, în înțelesul dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 24/2000, conform cărora „[I]ntervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărui sens trebuie clarificat”.

Norma cuprinsă în Decizia nr. 5/2014 nu poate fi considerată o normă interpretativă, ce clarifică sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, întrucât Decizia nr. 5/2014 nu are același nivel cu actul normativ interpretat, respectiv Codul fiscal.

În ipoteza în care s-ar reține, *ad absurdum*, că Decizia nr. 5/2014 ar fi o normă interpretativă, Decizia nr. 5/2014 încalcă principiul securității juridice, principiul neretroactivității, principiul eficienței impunerii și principiul certitudinii impunerii.

Principiul securității juridice

În sistemul român de drept, supremația Constituției și a legilor a fost ridicată la rang de principiu constituțional, consacrat de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.” S-a instituit astfel o obligație generală, impusă tuturor subiecților de drept, inclusiv autorității legiuitoare, care trebuie să se asigure că activitatea de legiferare se realizează în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală și, totodată, să asigure calitatea legislației. Aceasta întrucât, pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă, așadar să ofere securitate juridică destinatarilor săi. S-a conturat în acest sens, în strânsă legătură cu principiul general al legalității, prevăzut de textul constituțional menționat, un alt principiu, cel al securității juridice. Fără a fi consacrat expres de normele constituționale, fiind mai degrabă o creație a jurisprudenței, acesta constituie, deopotrivă, un principiu fundamental al statului de drept.

Având o structură complexă, principiul securității juridice exprimă, în esență, faptul că cetățenii trebuie protejați „contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze”. Acest principiu a fost consacrat și a cunoscut o continuă îmbogățire în dreptul european, atât la nivel general comunitar, cât și în materia protecției drepturilor omului.

Astfel, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a statuat că principiul securității juridice face parte din ordinea juridică comunitară și trebuie respectat atât de instituțiile comunitare, cât și de statele membre, atunci când acestea își exercită prerogativele conferite de directivele comunitare.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în jurisprudența sa, de exemplu în Cauza *Marcks împotriva Belgiei*, 1979, importanța respectării principiului securității juridice, considerat ca fiind în mod necesar inerent atât dreptului Convenției, cât și dreptului comunitar.

Principiul securității juridice asigură continuitate și stabilitate situațiilor create, impunând ca oricare lege sau act al administrației să fie clar, precis și cunoscut celor interesați, astfel încât aceștia să decidă în cunoștință de cauză, convinși că drepturile născute sub imperiul unei legi nu vor fi retrase ori anulate de o lege ulterioară. Specificul securității juridice este reflectat de neretroactivitatea legii, ceea ce înseamnă protecția încrederii legitime în ordinea de drept, parte integrantă a dreptului comunitar.

Principiul neretroactivității

Conform art. 15 alin. (2) din Constituția României, „[L]egea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

Ca urmare a consacării sale constituționale, principiul neretroactivității a devenit obligatoriu nu doar pentru judecătorul care aplică legea, ci și pentru legiuitor, care este ținut deopotrivă să îl respecte în procesul de legiferare, neretroactivitatea legii constituind o garanție fundamentală a drepturilor constituționale, îndeosebi, așa cum s-a subliniat în doctrină, a libertății și siguranței persoanei.

Principiul neretroactivității se aplică și actelor normative emise de conducătorii ministerelor și ai altor organe ale administrației publice centrale de specialitate sau de autoritățile administrative autonome care, potrivit dispozițiilor art. 78 și 79 din Legea nr. 24/2000, „se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului” și „trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

Totodată, potrivit art. 69 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme

legale pot confirma, infirma sau modifica interpretările administrative adoptate până la acea dată, însă fără a aduce atingere drepturilor câștigate de destinatarii respectivelor norme.

Principiul certitudinii impunerii și principiul eficienței impunerii

Conform prevederilor art. 3 din Codul fiscal, impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii: (a) neutralitatea măsurilor fiscale; (b) certitudinea impunerii; (c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice și (d) eficiența impunerii.

Aplicarea coroborată a principiului securității juridice, a principiului neretroactivității și a celui privind certitudinea impunerii prevăzut de art. 3 lit. b) din Codul fiscal conduce la concluzia că legislația anterioară datei de 18.09.2014, data publicării Deciziei nr. 5/2014 în Monitorul Oficial al României, nu conferea elemente pentru a putea califica și încadra turburile de susținere a turbinelor eoliene în categoria clădirilor, așa cum sunt acestea definite la art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, iar o asemenea interpretare nu poate aplica retroactiv.

Mai mult, Decizia nr. 5/2014 încalcă și principiul eficienței impunerii, care prevede asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice și persoane juridice, în raport cu regimul de impozitare în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.

Nerespectarea acestor principii este de natură să atragă nelegalitatea Ordinului nr. 1.210/2014 și a Deciziei nr. 5/2014, fapt ce impune admiterea plângerii prealabile, astfel cum a fost formulată.

Turnurile de susținere a turbinelor eoliene nu se încadrează în categoria clădirilor.

Conform art. 249 alin. (5) din Codul fiscal: „În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acestuia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.”

Totodată, conform dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 6 din Codul fiscal, „[C]lădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează: 6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nuclearelectrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni;”

Astfel cum reiese din raportul de expertiză tehnică extrajudiciară întocmit de ing. Nițpir Viorel, la solicitarea Tomis Team, având ca obiect analiza componentei și funcționalității turbinei eoliene montate la Centrala Electrică Eoliană Fântânele Vest, toate centralele electrice, indiferent de energia primară utilizată în procesul de conversie, au în comun: (i) construcțiile speciale din punctul de vedere al rezistenței la cutremure, lovituri de trăsnet, incendii și explozii, (ii) turbina, (iii) generatorul electric sincron și (iv) stația de transformare.

Turbina eoliană se compune din următoarele subansamble: a) palele rotorului turbinei eoliene, în număr de trei; b) nacela — partea superioară a construcției metalice, care este compusă din reductorul de turație și generatorul electric sincron; c) turnul, având un dublu rol, respectiv acela de a asigura structura de rezistență și de a susține întregul ansamblu superior și care adăpostește toate celelalte instalații și echipamente electrice și d) fundația.

Din dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul fiscal rezultă că elementele definitorii ale clădirii sunt (i) pereții și (ii) acoperișul.

Turnul turbinei nu poate fi considerat clădire având în vedere că nu întrunește elemente de bază ale clădirii, respectiv nu are încăperi bine delimitate prin pereți și nici acoperiș.

Turnul turbinei este o construcție metalică specială care adăpostește printre altele nodul principal de distribuție de joasă tensiune și de medie tensiune. În acest nod electric sunt conectate cablurile de joasă tensiune de la bornele generatorului, cablurile de medie tensiune din secundarul transformatorului electric, precum și cablurile care pleacă spre stația electrică de transformare.

Conform normativelor C37/1988 și NP069/2002, acoperișul unei clădiri este realizat din următoarele materiale: panouri metalice sau nemetalice, panouri prefabricate — termoizolante, țigle și olane, materiale locale tradiționale — manufacturate, elemente de viraj etc.

Or, nacele care constituie partea superioară a construcției metalice nu are rolul unui acoperiș, fiind un agregat energetic.

În același sens este și Adresa nr. 427.689/28.10.2010 emisă de Ministerul Finanțelor Publice — Direcția legislație impozite directe în atenția Tomis Team, conform căreia „având în vedere prevederile alin. (2) al art. 250 din Codul fiscal, potrivit căruia nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, considerăm că turbina eoliană nu poate fi supusă impozitului pe clădiri” (subl. ns.). Pe cale de consecință, în virtutea principiului *accessorium sequitur principale*, dat fiind rolul turnurilor de susținere a turbinelor eoliene de parte componentă a turbinelor eoliene, rezultă fără putință de tăgadă că nici turnurile de susținere nu se încadrează în categoria clădirilor așa cum sunt acestea definite la art. 249 alin. (5) din Legea nr. 571 /2003 privind Codul fiscal.

Cel mult, turnul instalației eoliene ar putea fi calificat drept o „clădire afectată stației de transformare”, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. 6 din Codul fiscal, conform cărora „[C]lădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează: 6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni.”

Cu privire la cererea de suspendare a executării au arătat în esență că sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de Legea 554/2004, respectiv elementele menționate anterior susțin vădita nelegalitate a actelor administrative, iar paguba iminentă rezultă cu precădere din caracterul retroactiv al dispozițiilor.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 1, art. 8, art. 15 din Legea nr. 554/2004, art. 3, art. 249 alin. (5), art. 260 alin. (1) pct. 6 din Codul fiscal, art. 69, art. 78, art. 79 din Legea nr. 24/2000, art. 15 alin. (2) din Constituția României, precum și celelalte dispoziții legale invocate.

Pârătul **Ministerul Finanțelor Publice** a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În motivare, pârătul a arătat că prin Decizia nr. 5/2014 emisă de Comisia fiscală centrală (în continuare „Decizia nr. 5/2014”) s-a stabilit faptul că turnul de susținere a turbinelor eoliene se încadrează în categoria clădirilor așa cum sunt acestea definite la art. 249 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Delimitarea acestuia de elementele reprezentând utilaje și echipamente se realizează pe baza proiectului general în funcție de încadrarea în grupa 1 — Construcții, respectiv în grupa 2 — Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, prevăzut în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare.

Pentru a ajunge la această concluzie Comisia fiscală centrală a analizat dispozițiile legale incidente în cauză, apreciind că pentru o corectă calificare este necesară o separație, din perspectiva încadrării în categoria generală a construcțiilor, între

turnul de susținere ce se încadrează în categoria clădirilor, și utilajele și echipamentele tehnologice, ce intră în grupa a 2-a.

S-au avut în vedere prevederile art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, potrivit cărora, în înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

De asemenea, a fost avut în vedere și punctul de vedere al Inspectoratului de Stat în Construcții, exprimat prin Adresa nr. 17.124/23.06.2014, potrivit căruia turnul de susținere al nacelei se încadrează în categoria construcții.

Este important de precizat faptul că, potrivit acestui punct de vedere, construcțiile civile, industriale, agricole, cele pentru susținerea instalațiilor și utilajelor tehnologice, pentru infrastructură de orice fel sau de oricare altă natură se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, precum și a reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor, construcțiile necesare susținerii instalațiilor tehnologice, respectiv noile capacități de producere, transport, distribuție a energiei electrice, se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, precum și a reglementărilor tehnice privind proiectarea și execuția construcțiilor, așa cum prevăd dispozițiile art. 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării de construcții, cu modificările și completările ulterioare. În același sens sunt și dispozițiile cuprinse în Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare.

Tot prin punctul de vedere emis Inspectoratul de Stat în Construcții a precizat că execuția unor astfel de lucrări trebuie efectuată numai în baza unor proiecte verificate de către verficatori de proiecte atestați pentru domeniile de competență, respectiv la cerințele minimale impuse de reglementări tehnice în vigoare ce fac parte din sistemul calității în construcții instituit de Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Ordonanța Guvernului nr. 95/1999 privind calitatea lucrărilor de montaj al dotărilor tehnologice industriale, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, proiectantului general îi incumbă obligația de a stabili bunurile ce se încadrează în categoria echipamente tehnologice, motoare eoliene, precum și cărui sistem de verificare este supusă documentația potrivit cerințelor reglementate de cele două acte normative mai sus menționate.

Un alt aspect relevant în ceea ce privește analiza acestei chestiuni a fost acela dacă turnul de susținere al nacelei prezintă caracteristicile unei construcții, anume elementele structurale de bază ale construcției sunt pereți și acoperiș, indiferent de materialele din care sunt construite, precum și capacitatea încăperii în sensul de incintă, de a servi pentru adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea. Turnul de susținere a turbinelor eoliene prezintă ambele particularități, determinând încadrarea în categoria clădirilor în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal.

Totodată, este important de precizat faptul că, în raport cu definiția noțiunii de clădire, aceasta nu distinge între caracteristica de uz comun, anume aceea de a servi exclusiv adăpostirii oamenilor, utilajelor, echipamentelor etc. și cea de adăpost, din perspectiva structurii și elementelor construcției.

De altfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamantele confirmă faptul că turbina eoliană se compune din următoarele

subansamble: a) palele rotorului turbinei eoliene, în număr de trei; b) nacela — partea superioară a construcției metalice, care este compusă din reducătorul de turație și generatorul sincron; c) turnul, având dublu rol, respectiv acela de a asigura structura de rezistență și de a susține întregul ansamblu superior și care adăpostește toate celelalte instalații și echipamente electrice și d) fundația.

Or, din perspectiva actelor normative ce legitimează domeniul construcțiilor, sunt considerate construcții și spațiile necesare susținerii instalațiilor tehnologice, respectiv noile capacități de producere, transport, distribuție a energiei electrice.

Față de aspectele mai sus menționate, afirmațiile reclamantelor, în sensul că prin Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014 și, implicit, prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.210/2014 prin care a fost aprobată această decizie s-ar fi adus atingere principiilor securității juridice, al neretroactivității, precum și celui al certitudinii impunerii și al eficienței impunerii, sunt de asemenea nefondate.

În ceea ce privește principiul securității juridice, a arătat că acesta vizează continuitatea și stabilitatea situațiilor create, impunând ca orice act al administrației să fie clar, precis și cunoscut celor interesați, astfel încât contribuabilii să decidă în cunoștință de cauză, convingși că drepturile născute sub imperiul unei legi nu vor fi retrase sau anulate de o lege ulterioară, or în cauză acest principiu a fost respectat prin emiterea actelor administrative contestate.

A învederat că principiile ce constituie fundamentul emiterii actelor administrative ce vizează stabilirea taxelor și impozitelor de către Ministerul Finanțelor Publice și structurile subordonate ale acestuia și, implicit, al Deciziei nr. 5/2014 emise de Comisia fiscală centrală sunt cele reglementate de prevederile art. 3 din Codul fiscal:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;

c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcție de mărimea acestora;

d) eficiența impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice și juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.

Prin urmare, la momentul emiterii Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014 au fost avute în vedere pe lângă dispozițiile legale mai sus menționate și aceste principii, inclusiv cele ale securității juridice și certitudinii și eficienței impunerii.

În ceea ce privește presupusa încălcare a principiului neretroactivității, a arătat că din analiza dispozițiilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 688/2013 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale, cu modificările și completările ulterioare (în continuare „Ordinul nr. 688/2013”), rezultă că această Comisie fiscală centrală a fost instituită în temeiul art. 6 din Codul fiscal, respectiv al art. 5 din Codul de procedură fiscală, tocmai în vederea elaborării deciziilor de aplicare unitară a prevederilor reglementate de aceste acte normative.

Altfel spus, deciziile emise de Comisia fiscală centrală sunt interpretative și au rolul de a unifica practica administrativ-fiscală. Or, atât doctrina, cât și practica judiciară au statuat că

normele interpretative sunt aplicabile de la momentul intrării în vigoare a dispozițiilor legale pe care le clarifică, deoarece nu dau naștere unor obligații noi, ci doar lămuresc prevederi legale deja existente.

Astfel, ori de câte ori există situații de aplicare neunitară a prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a legislației subsecvente acesteia, precum și a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și legislației subsecvente acesteia, de către reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Comisia fiscală centrală are competența conferită de lege de a emite decizii de aplicare unitară a diferendelor existente.

De asemenea, și în ipoteza în care există puncte de vedere divergente cu privire la aplicarea prevederilor legale cuprinse în Codul fiscal ori în Codul de procedură fiscală, formulate de două sau mai multe direcții de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, respectiv al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, obligația de a clarifica chestiunile în speță îi incumbă tot Comisiei fiscale centrale.

Față de aspectele învederate, susținerea reclamantelor în sensul că Decizia nr. 5/2014 ar putea fi considerată *ad absurdum* o normă interpretativă, în înțelesul dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare (în continuare „Legea nr. 24/2000”), sunt neîntemeiate.

A arătat că societățile reclamante nu au observat că, așa cum am arătat anterior, textele de lege ce au constituit temeiul înființării Comisiei fiscale centrale și, implicit, al obligativității emiterii de către acest organism a deciziilor de interpretare a legislației fiscale sunt art. 6 din Codul fiscal, respectiv art. 5 din Codul de procedură fiscală coroborate cu cele ale Ordinului nr. 688/2013.

Prin urmare, din perspectiva acestor prevederi legale, deciziile emise de Comisia fiscală centrală nu pot fi asimilate normelor interpretative în sensul Legii nr. 24/2000, ci actelor administrative emise de structurile administrației publice centrale, în sensul art. 2 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 554/2004.

Prin Decizia nr. 4.061 din 14.09.2011, pronunțată în Dosarul nr. 11.948/2/2009, Înalta Curte a apreciat că, în ceea ce privește Decizia nr. 7/2006 a Comisiei fiscale centrale prin care s-a explicat înțelesul art. 128, 129 și 131 din Codul fiscal, în sensul că importul de software se consideră import de bunuri din punctul de vedere al TVA, nu are un caracter de sine stătător, neputându-se susține că prin aplicarea ei ar retroactiva, prevederile deciziei făcând corp comun cu legea în baza căreia a fost dată, respectiv Codul fiscal. În acest sens, art. 10 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 877/2005 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale dispune că soluțiile unitare adoptate sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului în baza căruia au fost date. În același sens sunt și Decizia nr. 2.253 din 14.04.2011, respectiv Decizia nr. 744 din 18.02.2014, pronunțate tot de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

De asemenea, la momentul emiterii Deciziei nr. 5/2014 (și, implicit, a Ordinului nr. 1.210/2014 și a Adresei nr. 40.295/19.02.2015) au fost respectate principiul securității juridice, al certitudinii și eficienței impunerii, precum și cel al neretroactivității.

Cu privire la cererea de suspendare a executării, a arătat în esență că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile reglementate de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă.

Reclamantele au formulat **răspuns la întâmpinare** prin care au solicitat respingerea apărărilor formulate, ca neîntemeiate, pentru motive similare cu cele expuse în cererea de chemare în judecată.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 201 din Codul de procedură civilă.

Prin Încheierea din 27.11.2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.368/2/2015, s-a admis excepția de conexitate și s-a dispus în baza art. 139 din Codul de procedură civilă conexarea Dosarului nr. 4.368/2/2015 la Dosarul nr. 2.872/2/2015.

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 14.07.2015 **cu numărul 4.368/2/2015**, reclamanta **Enel Green Power România — S.R.L.** a solicitat în contradictoriu cu părâții Ministerul Finanțelor Publice, Ministrul Finanțelor Publice și Comisia fiscală centrală pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună anularea Ordinului nr. 1.210/2014 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014, emis de Ministrul Finanțelor Publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 18 septembrie 2014 („Ordinul nr. 1.210/2014”); anularea Deciziei nr. 5/2014 emise de Comisia fiscală centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 18 septembrie 2014 („Decizia nr. 5/2014”), parte integrantă a Ordinului nr. 1.210/2014; anularea Adresei nr. 40.295/19.02.2015, emise de Ministrul Finanțelor Publice — Comisia fiscală centrală, prin care s-a respins plângerea prealabilă împotriva Ordinului nr. 1.210/2014 și Deciziei nr. 5/2014 („Adresa nr. 40.295/19.02.2015”), cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanta a invocat argumente similare cu cele expuse în cererea de chemare în judecată ce formează obiectul Dosarului nr. 2.872/2/2015.

În plus, reclamanta a arătat că se impune anularea actelor administrative contestate, întrucât Decizia nr. 5/2014 modifică și abrogă implicit prevederi din Codul fiscal. În contextul în care, potrivit Deciziei nr. 5/2014, turnul de susținere a turbinei eoliene se încadrează în categoria clădirilor, astfel cum acestea sunt definite de art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, rezultă, implicit, că acest act normativ, deși are o forță inferioară Codului fiscal, abrogă implicit dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. 6 din Codul fiscal, care excludeau de la plata impozitului clădirile afectate stațiilor și posturilor de transformare a energiei electrice. Or, este interzisă abrogarea printr-un act normativ de o forță juridică inferioară, cum este Ordinul nr. 1.210/2014, respectiv Decizia nr. 5/2014, a unor dispoziții dintr-un act normativ de o forță juridică superioară, respectiv art. 250 alin. (1) pct. 6 din Codul fiscal. Mai mult, Decizia nr. 5/2014, care stabilește că turnul turbinelor eoliene reprezintă clădire în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, modifică implicit acest articol, aspect nepermis în raport cu dispozițiile sus-menționate, articol care prevede că reprezintă clădiri acele construcții care prezintă, în mod cumulativ, pereți, încăperi și acoperiș. Or, turnul de susținere a turbinelor eoliene nu are acoperiș, întrucât deasupra turnului este montată nacela care reprezintă un ansamblu de echipamente demontabil, neavând rolul de a proteja turnul împotriva stărilor atmosferice nefavorabile.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 1, art. 8, art. 3, art. 249 alin. (5), art. 260 alin. (1) pct. 6 din Codul fiscal, art. 69, art. 78, art. 79 din Legea nr. 24/2000, art. 15 alin. (2) din Constituția României, precum și celelalte dispoziții legale invocate.

Pârâțul **Ministerul Finanțelor Publice** a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, pentru motive similare cu cele expuse în cuprinsul întâmpinării depuse în Dosarul nr. 2.872/2/2015.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă.

Reclamanta a formulat **răspuns la întâmpinare** prin care a solicitat respingerea apărărilor formulate, ca neîntemeiate, pentru motive similare cu cele expuse în cererea de chemare în judecată.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 201 din Codul de procedură civilă.

Prin Încheierea din 28.03.2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.626/2/2015, s-a admis excepția de conexitate și s-a dispus în baza art. 139 din Codul de procedură civilă conexarea Dosarului nr. 7.626/2/2015 la Dosarul nr. 2.872/2/2015.

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 8.12.2015 **cu numărul 7.626/2/2015**, reclamanta **S.C. Ewind — S.R.L.** a solicitat în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Finanțelor Publice pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună anularea Deciziei nr. 284.045 din 8.10.2015 privind soluționarea plângerii prealabile formulate de Ewind și anularea Ordinului nr. 1.210 din 9 septembrie 2014 emis de Ministrul Finanțelor Publice privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanta a arătat că Decizia nr. 5/2014 este afectată de următoarele motive de nelegalitate.

Cu privire la motivele de ordin procedural, a arătat următoarele:

Emiterea Ordinului nr. 1.210/2014 s-a făcut cu nerespectarea normelor imperative de tehnică legislativă. Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, rigorile în elaborarea actelor normative sunt pe deplin aplicabile și în cazul actelor administrative cu caracter normativ. Astfel, motivarea actului (inclusiv sub aspectul oportunității) în condițiile Legii nr. 24/2000 era absolut obligatorie ca o minimă garanție a evitării unui eventual comportament arbitrar al autorității.

De asemenea, a arătat că, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituția României, stabilirea impozitelor și taxelor (inclusiv în ceea ce privește sfera de cuprindere a acestora) poate fi făcută numai prin lege, ca act adoptat de Parlament. În același timp, modificarea sau completarea actelor normative în vigoare poate fi efectuată numai prin intermediul unui act normativ cu forță juridică superioară sau egală celui ce se dorește a fi modificat. Or, în aceste condiții, Ordinul nr. 1.210/2014 produce în mod nelegal efecte similare legii, Decizia nr. 5/2014 neaducând o interpretare a art. 249 din Codul fiscal (în limitele atribuțiilor pe care Comisia fiscală centrală le are), ci extinzând (în mod nepermis) sfera de includere a impozitului pe clădiri. Prin urmare, a concluzionat că decizia a fost adoptată cu depășirea atribuțiilor prevăzute de lege pentru Comisia fiscală centrală, fiind astfel lovită de nulitate.

Ordinul nr. 1.210/2014 nu respectă condiția motivării.

Potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „Normele de tehnică legislativă se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale”.

Totodată, art. 30 al Legii nr. 24/2000 prevede că:

„(1) Proiectele de acte normative trebuie însoțite de următoarele documente de motivare:

a) expunerii de motive — în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative;

b) note de fundamentare — în cazul ordonanțelor și al hotărârilor Guvernului; ordonanțele care trebuie supuse aprobării Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum și ordonanțele de urgență se transmit Parlamentului însoțite de expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acestora;

c) referate de aprobare — pentru celelalte acte normative.”

În raport cu aceste dispoziții legale, a arătat că și în cazul ordinelor emise de ministrul finanțelor publice în considerarea art. 6 alin. (4) din Codul fiscal este necesară existența unei motivări a organului emitent.

Chiar dacă textul citat face referire la existența notei de fundamentare, a apreciat că aceeași explicație este valabilă în cazul tuturor instrumentelor de motivare cerute în mod expres de lege, cum este, de altfel, și cazul referatelor de aprobare necesare în cazul ordinelor.

Ținând cont de caracterul de noutate absolută al reglementării conținute de Ordinul nr. 1.210/2014, a apreciat că se impunea în mod obligatoriu prezentarea circumstanțelor care au dus la emiterea Deciziei nr. 5/2014, respectiv a motivelor pentru care Comisia fiscală centrală a considerat că turbinele eoliene se încadrează în categoria clădirilor, în ciuda definiției date de Codul fiscal acestei noțiuni.

Motivarea era indispensabilă, mai ales în condițiile în care autoritatea face referire la documentația care a stat la baza emiterii Ordinului nr. 1.210/2014, (din care) rezultă că emiterea Deciziei nr. 5/2014 a fost determinată de practica neunitară a organelor fiscale, respectiv pentru aproximativ jumătate din turbinele eoliene se solicită impozit pe clădiri.

Astfel, această documentație ar fi trebuit să se regăsească într-un referat de aprobare, publicat împreună cu Ordinul nr. 1.210/2014, care să fie accesibil publicului prin intermediul canalelor oficiale de acces la legislație.

Mai mult, referatul de aprobare ar fi trebuit să justifice însăși necesitatea adoptării Deciziei nr. 5/2014, având în vedere că, potrivit art. 6 din Codul fiscal, Comisia fiscală centrală adoptă decizii doar în cazul aplicării neunitare a dispozițiile Codului fiscal.

A mai arătat că, deși art. 43 din Legea nr. 24/2000 prevede obligativitatea inserării unui preambul doar în cazul ordonanței de urgență, totuși această obligație subsistă și pentru celelalte categorii de acte normative. Numai în măsura în care inserarea unui preambul explicativ apare ca nefiind necesară în raport, de exemplu, cu lipsa de complexitate a domeniului reglementat sau a implicațiilor pe care acesta le-ar avea asupra subiecților cărora li se adresează, obligația este ponderată, lăsându-se autorității marja de apreciere în acest sens. Chiar dacă s-ar accepta că în speță nu era obligatorie/necesară includerea preambulului, această împrejurare nu are niciun impact asupra obligației motivării, care subsistă chiar și în lipsa obligației includerii sintezei sale ca preambul al actului normativ.

În lumina celor precizate a arătat că (i) în speță nu există o motivare a Ordinului nr. 1.210/2014 printr-un instrument distinct și, totodată, (ii) o astfel de motivare nu există nici în preambulul său — element care, de altfel, lipsește din cuprinsul actului normativ atacat, cu toate că, raportat la impactul pe care acesta l-a creat asupra operatorilor economici din industria energiei, necesitatea includerii sale în cuprinsul actului normativ era evidentă.

Astfel, a concluzionat că prin adoptarea ordinului a fost încălcată obligația de motivare prevăzută în mod expres de lege, or în aceste condiții Ordinul nr. 1.210/2014 nu îndeplinește rigorile de tehnică legislativă aplicabile în materia elaborării actelor (administrative) cu caracter normativ, nerespectarea acestor condiții formale atrăgând nulitatea actului emis cu nerespectarea lor.

Decizia nr. S/2014 a fost emisă cu încălcarea competenței Comisiei fiscale centrale.

Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul fiscal:

„Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.”

De asemenea, potrivit Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 688 din 23.05.2013 privind componența și funcționarea

Comisiei fiscale centrale, deciziile Comisiei fiscale centrale se emit în cazul în care se constată: aplicarea neunitară a prevederilor Codului fiscal, a Codului de procedură fiscală și a legislației subsecvente acestora de către reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală; existența unor puncte de vedere divergente, formulate de două sau mai multe direcții de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice și, respectiv, Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu privire la interpretarea sau aplicarea prevederilor mai sus menționate.

Astfel, competența Comisiei fiscale centrale este limitată la edictarea unor norme de interpretare a dispozițiilor legale, în scopul aplicării unitare a acestora, prin tranșarea eventualelor divergențe în materie.

Or, în urma analizei actului atacat se poate observa faptul că, departe de a clarifica înțelesul noțiunii de „clădire” în sensul Codului fiscal, Ordinul nr. 1.210/2014 introduce (în mod artificial) în această categorie o serie de construcții care nu se încadrează sub nicio formă în definiția dată de art. 249 alin. (5) din Codul fiscal. Întrucât activitatea de emitere de norme cu caracter oficial desfășurată de Comisia fiscală centrală este limitată la aplicarea și interpretarea normelor de drept fiscal substanțial sau procedural, lărgirea domeniului de aplicare al impozitului pe clădiri prin decizia comisiei excedează aria de competență a acestei structuri administrative.

Mai mult, astfel cum reiese din textul de lege anterior evocat, Comisia fiscală centrală nu poate emite decizii decât în acele cazuri în care există o divergență în ceea ce privește aplicarea normelor Codului fiscal. Or, în cazul impozitării turbinelor eoliene, o asemenea divergență nu a existat. Anterior emiterii Deciziei nr. 5/2014, autoritățile locale aplicau în privința acestora taxe speciale, adoptate prin hotărâri ale consiliilor locale. Astfel, nu a existat o diferență de impozitare, niciunul dintre aceste organe neaplicând o taxă pe construcții asupra turbinelor eoliene și, prin urmare, neputând fi vorba despre o aplicare neunitară a prevederilor Codului fiscal.

Prin urmare, a susținut că respectivul act a fost emis cu exces de putere.

Decizia a fost emisă cu încălcarea principiului legalității.

Din analiza conținutului Deciziei nr. 5/2014 reiese în mod evident faptul că aceasta adaugă în mod nepermis o categorie de subiecte ale impozitului pe clădiri, neavută în vedere de art. 249 alin. (5) din Codul fiscal.

Această intenție de legiferare manifestată de Comisia fiscală centrală contravine prevederilor art. 139 din Constituție, în acord cu care „impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetelor asigurărilor sociale se stabilesc numai prin lege”.

Faptul că decizia lărgeste sfera de aplicare a impozitului pe clădiri (aspect neavut în vedere de legiuitor la momentul adoptării Codului fiscal) atrage nelegalitatea ordinului prin care ea a fost aprobată, atâta vreme cât, prin adoptarea acestuia, s-a încercat modificarea unui act normativ emis de Parlament printr-un act cu forță juridică inferioară, ceea ce este absolut nelegal într-un stat de drept.

Ordinul nr. 1.210/2014 nu poate adăuga la textul de lege și nu poate completa în niciun fel definiția legală a „clădirilor” din Codul fiscal, singura rațiune a deciziilor emise de Comisia fiscală centrală neputând fi decât aceea de a lămuri sensul unor prevederi legale aplicabile în materie fiscală.

Decizia a fost emisă cu încălcarea principiului separației puterilor în stat.

Ordinul atacat — emis de un organ subordonat puterii executive — conține reglementări ce instituie taxe și impozite, activitate ce este conferită prin lege doar Parlamentului — puterea legiuitoare. Ținând cont de faptul că acesta a fost însă emis de către Ministerul Finanțelor Publice, autoritate administrativă din cadrul puterii executive, reiese în mod clar

neconformitatea dispozițiilor acestuia cu normele imperative stabilite de Constituție, aflându-ne într-un caz de încălcare flagrantă a separației puterilor în stat.

Decizia a fost emisă cu încălcarea condiției oportunității — condiție specifică a legalității.

Actul administrativ, Decizia nr. 5/2014 (și, implicit, ordinul atacat), trebuie să răspundă cerinței de oportunitate și să corespundă interesului public extrem de bine conturat în această ramură economică a producerii „energiei verzi”. Sub acest aspect, din ansamblul normativ în vigoare cu privire la activitatea de producere a energiei reiese cu evidență intenția legiuitorului de a veni în ajutorul operatorilor activi în acest sector și de a ușura sarcina fiscală care apasă asupra acestora. Astfel, stabilind cadrul reglementar pentru desfășurarea activităților în sectorul energiei electrice produse în cogenerare, în cuprinsul Legii nr. 123/2012 a energiei electrice și a gazelor naturale, legiuitorul a prevăzut expres [art. 12 alin. (13) din Lege] faptul că: „Titularii de autorizații și licențe beneficiari ai drepturilor de uz și de servitute asupra proprietății publice sau private a statului și a unităților administrativ-teritoriale sunt scutiți de plata de taxe, impozite și alte obligații de plată instituite de autoritățile administrației publice centrale și locale.”

Aceste facilități alături de toate măsurile adoptate în acest domeniu urmăresc dezvoltarea durabilă a sectorului producției „energiei verzi” în condițiile în care, potrivit anexei nr. 1 la Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE („Directiva 2009/28/CE”), România are de îndeplinit ca obiectiv național pentru anul 2020 ajungerea la o pondere a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie de 24%.

Așadar, introducerea unor noi taxe în sarcina producătorilor de energie eoliană prin Decizia nr. 5/2014 are ca efect creșterea poverii fiscale a acestora, cu posibile consecințe negative în sensul destabilizării activităților economice, fiind astfel contrară spiritului reglementării naționale și europene și încălcând astfel în mod flagrant condiția oportunității (înțeleasă drept condiție specifică a legalității actului administrativ).

Decizia a fost emisă cu încălcarea principiului certitudinii impunerii fiscale.

Incidența acestui principiu impune totodată ca normele juridice să fie cunoscute într-un interval de timp rezonabil înainte de aplicarea lor.

Or, prin Ordinul nr. 1.210/2014 a fost instituită în mod nelegal obligația de plată a unei noi contribuții în sarcina operatorilor activi pe piața energiei eoliene, autoritatea impunând o taxă ce nu a fost avută în vedere sub nicio formă de aceștia.

Anterior emiterii Ordinului nr. 1.210/2014, turbinele eoliene erau supuse taxei pe construcții speciale (supranumită „taxă pe stâlp”), aceasta fiind redusă, prin Legea nr. 11/2015, de la 1,5% la 1%.

Astfel, Decizia nr. 5/2014 a fost aprobată tocmai înainte de reducerea taxei pe construcții speciale de la 1,5% la 1%, astfel încât, prin încadrarea turbinelor eoliene în categoria clădirilor și scoaterea lor de sub incidența acestei taxe reduse ulterior, producătorii de energie eoliană sunt privați de această măsură de relaxare fiscală.

Aceasta contravine astfel în mod evident principiului certitudinii impunerii fiscale, fiind inadmisibile aceste schimbări bruște și total inexplicabile de perspectivă asupra regimului fiscal al turbinelor.

Cu privire la motivele de ordin substanțial a arătat următoarele: noțiunea de clădire este reglementată, din perspectivă fiscală, de art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, iar definiția legală a termenului nu subsumează și construcțiile „turbine eoliene”. Interpretarea oferită de Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate (Direcția legislație

impozite directe), este unitară în acest sens, turbinele eoliene nefăcând obiectul impozitului pe clădiri. Din punct de vedere structural, turbina eoliană reprezintă un echipament tehnologic complex realizat potrivit unor standarde tehnice extrem de precise și care nu poate fi privit (fie și din perspectivă fiscală) decât în mod unitar. Turnul alături de nacelă și de pale compun din punct de vedere structural turbina și nu pot fi privite/folosite în mod autonom. Turbina eoliană are, prin urmare, un regim fiscal unitar, iar elementele sale constructive nu pot avea regimuri juridice distincte. Turnul nu reprezintă o clădire în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, el nefiind destinat (și nici apt) „adăpostirii” unor utilaje/echipamente și neavând elementele structurale impuse de textul de lege (pereți și acoperiș). Turnul reprezintă el însuși o parte componentă a unui echipament și nu poate avea alt regim juridic decât acesta.

Noțiunea de „clădire” din perspectivă fiscală

Conform art. 249 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificat de art. I pct. 218 din Legea nr. 343/2006: „în înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.”

În mod subsecvent acestuia, art. 250 alin. (2) din Codul de procedură fiscală prevede că: „Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.”

Din interpretarea celor două texte de lege se poate observa faptul că legiuitorul a ales să ofere criteriile abstracte pentru calificarea construcțiilor drept „clădiri” din punct de vedere fiscal, fără a face această calificare în mod specific.

În acest sens, art. 249 alin. (5) din Codul fiscal instituie condițiile cumulative pentru ca o construcție să poată fi considerată „clădire”, respectiv: să aibă una sau mai multe încăperi; să aibă ca elemente structurale de bază pereții și acoperișul (indiferent de materialele din care sunt construite)

Aspecte tehnice privind componenta „turbinelor eoliene”

Turbina eoliană reprezintă un echipament tehnologic complex format dintr-un ansamblu de piese, dispozitive, mecanisme și elemente de legătură, sistem în care toate componentele au fost proiectate cu un singur scop, și anume să conlucreze cinematic (prin mișcare) pentru a asigura transformarea energiei cinetice a vântului în energie electrică, fiecare componentă, scoasă din acest ansamblu tehnologic, neavând, funcțional, nicio altă utilitate.

Analizând turbina eoliană pe componente vizuale, putem afirma că aceasta se compune din trei părți: 1) rotorul (cu trei pale — în cazul turbinelor Ewind — S.R.L., 2) nacela și 3) pilonul.

Turbina este fixată pe sol prin intermediul unei fundații de beton armat care preia greutatea acesteia și o repartizează solului, asigurând rezistența mecanică a generatorului eolian.

Aceste componente sunt însă interdependente constructiv și funcțional într-un lanț cinematic, neputând fi privite separat și asimilate în mod autonom unei „clădiri” sau „încăperi” care să servească unei anumite destinații:

1. rotorul cu cele trei pale cu unghi reglabil, expuse acțiunii vântului, captează energia cinetică a vântului la o înălțime de 100 m față de sol;

2. nacela, o carcasă mobilă după direcția vântului, conține generatorul electric, motorul de pivotare și elementele de angrenare cu roți zimțate;

3. pilonul tronconic, alcătuit din tronsoane de oțel, care asigură structura de susținere și rezistență a ansamblului superior și care se integrează în procesul de transformare

energetică completând sistemul de pivotare a nacei pentru a asigura orientarea acesteia pe direcția vântului.

În ceea ce privește fundația de beton armat, aceasta este un element masiv de construcție, monobloc (fără pereți, acoperiș sau încăperi), destinat, proiectat și realizat exclusiv în scopul de a stabili pe sol echipamentul.

Aspecte privind regimul juridic fiscal al „turbinelor eoliene”

Pentru lămurirea chestiunii dacă construcțiile — turbine eoliene (formate din pilon, pale și fundație) intră în sfera de aplicare a art. 249 din Codul fiscal și sunt supuse impozitului pe clădiri, Ministerul Finanțelor Publice a fost sesizat în numeroase rânduri, poziția acestuia exprimată prin intermediul direcției sale de specialitate (Direcția legislație impozite directe) fiind una unitară, în sensul că o turbină eoliană nu întrunește elementele constitutive ale unei clădiri și, prin urmare, nu poate fi supusă impozitului pe clădiri. Această interpretare este în deplină concordanță cu înțelegerea pe care legiuitorul român o are asupra sferei de aplicare a impozitului pe clădiri.

Autoritatea de soluționare a contestației prezintă drept argument împotriva aspectelor de nelegalitate invocate faptul că, „(...) în raport de definiția atribuită clădirii, s-a reținut faptul că aceasta nu distinge ca o construcție să fie destinată, să fie afectată efectiv adăpostirii de oameni, utilaje, echipamente etc. pentru a fi încadrată în categoria clădirilor, ci doar ca aceasta să poată servi pentru adăpostire luând în considerare structura și elementele sale constitutive”.

Într-adevăr, această cerință a afectării în mod efectiv a clădirii adăpostirii de oameni, echipamente etc. nu este cerută de lege, în schimb condiția aptitudinii acesteia este prevăzută expres și nu poate fi trecută cu vederea. Or, astfel cum am precizat anterior, turbinele eoliene nu prezintă elementele constitutive ale unei clădiri (pereți, acoperiș) și nu prezintă nicio încăpere care să fie aptă a adăposti oameni, echipamente, utilaje etc., aspect ce reiese și din adresele transmise de Direcția legislație impozite directe din cadrul MFP.

Totodată, stabilind cadrul reglementar pentru desfășurarea activităților în sectorul energiei electrice produse în cogenerare, în cuprinsul Legii nr. 123/2012 a energiei electrice și a gazelor naturale, legiuitorul a prevăzut expres [art. 12 alin. (13) din Lege] faptul că: „Titularii de autorizații și licențe beneficiari ai drepturilor de uz și de servitute asupra proprietății publice sau private a statului și a unităților administrativ-teritoriale sunt scutiți de plata de taxe, impozite și alte obligații de plată instituite de autoritățile administrației publice centrale și locale.”

Concluzia care se desprinde din interpretarea coroborată a acestor dispoziții legale este că turbinele eoliene nu fac obiectul impozitului pe clădiri, societatea neputând fi impusă în acest sens.

În drept au fost invocate prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, art. 6 alin. (1), art. 249 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pârâțul Ministerul Finanțelor Publice a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată, pentru motive similare cu cele expuse în întâmpinarea depusă în Dosarul nr. 2.872/2/2015.

În plus, a arătat că la momentul emiterii deciziei de către Comisia fiscală centrală au fost respectate dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 688/2013 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale (în continuare „Ordinul nr. 688/2013”). Astfel, la art. 3 din anexa nr. 2 a acestui act normativ se stabilește procedura de elaborare a unei asemenea decizii potrivit căreia direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală selectează problematica ce intră în sfera de competență a Comisiei fiscale centrale și o propune spre dezbateră acesteia.

De asemenea este reglementată obligația direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a înainta Comisiei documentația necesară emiterii unei eventuale decizii.

Astfel, în situația în care se consideră a fi competentă cu soluționarea problematicii cu care a fost investită — aplicarea unitară a legislației fiscale ori soluționarea conflictelor de competență apărute între organe fiscale ce nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, Comisia fiscală centrală, potrivit art. 5 din Ordinul nr. 688/2013, reține situația referitoare la îndeplinirea procedurii de sesizare și, în funcție de obiectul sesizării, desemnează un membru în vederea prezentării speței, astfel cum rezultă din notele de prezentare elaborate de compartimentul Comisia fiscală centrală și din celelalte documente aflate la dosarul sesizării. Comisia adoptă, prin decizii, soluții privind aplicarea unitară a prevederilor legale sau, după caz, respinge soluțiile propuse.

În ceea ce privește deciziile Comisiei fiscale centrale, acestea sunt adoptate ca urmare a votului de cel puțin jumătate plus unu, a membrilor comisiei, potrivit art. 5 alin. (7) din actul normativ mai sus menționat.

Ulterior, aceste decizii se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, așa cum reglementează textul art. 5 alin. (9) din Ordinul nr. 688/2013.

Având în vedere dispozițiile legale mai sus enunțate, a considerat că afirmația reclamantei referitoare la obligativitatea unui referat de aprobare a emiterii proiectului de act normativ care să fie pus la dispoziția publicului pe site-urile Ministerului Finanțelor Publice, Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau al Camerei Deputaților este nefondată.

Este evident că un asemenea act normativ nu are cum să fie publicat pe site-ul Camerei Deputaților, întrucât numai proiectele de lege și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestora sunt supuse dezbaterii acestui organism legislativ, potrivit art. 75 din Constituție, și, ca atare, doar acestea pot fi publicate pe site-ul Camerei Deputaților.

În ceea ce privește publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice ori Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a arătat că Ordinul nr. 688/2013 nu reglementează publicarea pe vreunul din site-urile celor două instituții a ordinelor prin care sunt aprobate deciziile emise de Comisia fiscală centrală, ci doar publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru a fi opozabile *erga omnes*.

Cu privire la depășirea propriei competențe, a arătat că, deși din perspectiva reclamantei dispozițiile art. 249 alin. (5) din Codul fiscal sunt foarte clare, au existat atât entități administrativ-teritoriale, cât și investitori străini ce au avut neclarități vizavi de interpretarea acestui text de lege.

Prin urmare, atâta vreme cât Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale a sesizat Comisia fiscală centrală în vederea adoptării unei soluții unitare cu privire la impozitarea turnurilor eoliene, este evident că aceasta avea obligația, potrivit art. 6 din Codul fiscal și art. 1 din Ordinul nr. 688/2013, de a clarifica modalitatea de interpretare a textului de lege în discuție.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă.

Reclamanta a formulat **răspuns la întâmpinare** prin care a solicitat respingerea apărărilor formulate ca neîntemeiate, pentru motive similare cu cele invocate în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 201 din Codul de procedură civilă.

Prin Încheierea din 7.04.2016, pronunțată în Dosarul nr. 620/2/2017, s-a admis excepția de conexitate și s-a

dispus în baza art. 139 din Codul de procedură civilă conexasă Dosarului nr. 620/2/2017 la Dosarul nr. 2.872/2/2015.

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 23.01.2017 cu numărul 620/2/2017 reclamanta **Blue Line Energy — S.A.** a solicitat în contradictoriu cu părâții **Ministerul Finanțelor Publice, Ministrul Finanțelor Publice și Comisia fiscală centrală** anularea Ordinului nr. 1.210/2014 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014, emis de Ministerul Finanțelor Publice și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din data de 18 septembrie 2014, și a Deciziei nr. 5/2014, emisă de Comisia fiscală centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din data de 18 septembrie 2014, ca anexă și parte integrantă a Ordinului nr. 1.210/2014, cu cheltuieli de judecată.

În motivare a arătat că Blue Line Energy este o societate comercială activă în domeniul energiei regenerabile. Astfel, Blue Line Energy deține și operează un număr de parcuri eoliene pe teritoriul României.

În conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, a parcurs faza necesară a procedurii prealabile în privința actelor administrative contestate.

În privința actelor administrative contestate sunt incidente următoarele motive de nelegalitate:

Decizia nr. 5/2014 nu are cu adevărat valoare interpretativă.

Astfel, în raport cu dispozițiile art. 69 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 „intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărui sens trebuie clarificat”. După cum se poate observa, Decizia nr. 5/2014 și Ordinul nr. 1.210/2014 sunt acte normative de nivel inferior dispozițiilor din Codul fiscal, astfel că ele, din perspectiva dispozițiilor legale imperative citate anterior, nu pot conduce la interpretarea legală a textului de lege din Codul fiscal arătat.

Decizia nr. 5/2014 încalcă principiul securității juridice.

Prin consecințele create de edictarea Deciziei nr. 5/2014 aceasta distorsionează ordinea de drept preexistentă, încălcându-se în esență principiul securității juridice. Elementul de apreciere a unei asemenea distorsiuni sau în raport cu care se poate stabili o asemenea distorsiune nu poate fi decât cadrul legal preexistent datei de 18.09.2014, respectiv data publicării în Monitorul Oficial a celor două acte administrative normative. Or, în raport cu dispozițiile cuprinse în Codul fiscal relative la clădiri, conținutul Deciziei nr. 5/2014 apare ca distorsionat și nelegal.

Decizia nr. 5/2014 încalcă principiul neretroactivității legii.

Principiul neretroactivității are o consacrare constituțională, iar necesitatea respectării sale de către legiuitor și instanțele de judecată deopotrivă nu ridică niciun fel de probleme de interpretare. De asemenea, prezintă din nou importanță și relevanță dispozițiile Legii nr. 24/2000. Astfel, potrivit art. 69 alin. (2), clarificarea unor norme juridice nu poate afecta drepturile câștigate deja de destinatarii normei juridice clarificate. Mai mult și cu relevanță în speță, dispozițiile art. 78 din același act normativ: „ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”. Or, prin raportare la aceste norme juridice imperative și principiale, Decizia nr. 5/2014 retroactivează în mod nelegal.

Decizia nr. 5/2014 încalcă principiul certitudinii impunerii și principiul eficienței impunerii, principii consacrate chiar de Codul fiscal.

Turnurile de susținere a turbinelor eoliene nu se încadrează și nu pot fi încadrate în categoria clădirilor. Codul fiscal în vigoare la data emiterii celor două acte administrative normative în discuție definea la art. 249 alin. (5) noțiunea de *clădire* ca fiind orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Se poate observa că pentru a vorbi de o clădire trebuie identificate elementele structurale de bază, respectiv (i) pereții și (ii) acoperișul. Noțiunea de acoperiș apărea definită, la data emiterii actelor administrative normative atacate, prin normele metodologice la Codul fiscal. Astfel, în raport cu pct. 31 alin. (6) lit. a) din normele metodologice (aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, în vigoare la acea dată), prin acoperiș se înțelegea „[...] partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul este asimilat acoperișului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte”.

Pentru ca turnurile de susținere a turbinelor eoliene să poată fi calificate drept clădiri ar trebui ca acestea să se poată supune definiției date de către Codul fiscal și cu clarificarea noțiunii de „acoperiș”, astfel cum aceasta este consacrată prin normele metodologice la Codul fiscal, ambele acte normative în forma în vigoare la data emiterii actelor administrative atacate.

Fără a intra într-o analiză detaliată a elementelor unei turbine eoliene se poate reține faptul că elementele principale ale acesteia sunt: (i) turnul, (ii) nacela și (iii) rotorul. Or, niciunul dintre aceste elemente primate separat sau împreună nu se califică drept clădire prin raportare la textele legale anterior arătate. Turnul de susținere nu întruște niciunul dintre elementele structurale de bază, reținute potrivit dispozițiilor art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv (i) pereții și (ii) acoperișul. Nacela, plasată deasupra turnului, este un complex de echipamente demontabile și al cărei scop nu este acela de a acoperi turnul, ci de a capta energia vântului și a o transforma în energie electrică. Spațiul din interiorul turnului nu se califică, în egală măsură, drept încăpere, scopul acestuia fiind (i) de susținere a nacellei și a rotorului și (ii) de a permite accesul la elementele superior plasate ale turbinei eoliene (e.g. nacela).

Un alt argument de ordin juridic care invalidează în mod clar soluția reținută prin Decizia nr. 5/2014 este dat de interpretarea sistematică a dispozițiilor din Codul fiscal. Astfel, în raport cu faptul că de la data de 1 ianuarie 2014 fusese introdus un impozit pe construcțiile speciale (v. titlul LX din Codul fiscal, la acea dată) care viza toate construcțiile, cu excluderea însă a clădirilor. Or, turnul de susținere nu se putea califica concomitent în ambele categorii de impozit, din punctul de vedere al logicii juridice cele 2 categorii excluzându-se reciproc.

O posibilă interpretare este și cea dată în raport cu dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. (6) din Codul fiscal, în raport cu care turnul de susținere a unei turbine eoliene ar putea fi considerat cel mult o „clădire afectată stației de transformare”.

Menținerea Deciziei nr. 5/2016 ar avea drept consecință abrogarea implicită nelegală a unor dispoziții de ordin superior în ordinea juridică conținute în Codul fiscal.

Potrivit dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. (6) din Codul fiscal în raport cu care sunt scutite „clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nuclearelectrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni” și având în vedere natura și scopul turnurilor de susținere a turbinelor eoliene, rezultă că turnurile s-ar putea califica cel mult drept clădiri afectate unor stații/posturi de

transformare, scutite deci, în condițiile art. 250 alin. (1) pct. (6) din Codul fiscal, de la plata impozitului pe clădiri.

În acest context, încadrarea de către Decizia nr. 5/2014 a turnurilor de susținere a unei turbine eoliene drept clădiri, în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, nu poate fi înțeleasă decât ca o abrogare implicită a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. (6) din Codul fiscal, soluție care însă nu poate fi acceptată din punct de vedere juridic. Într-adevăr, actele administrative normative în discuție sunt de o forță juridică inferioară normei juridice implicit abrogate. Se încalcă astfel atât dispozițiile art. 58 din Codul fiscal, în vigoare la data edictării actelor administrative normative în discuție, cât și dispozițiile art. 64 și următoarele din Legea nr. 24/2000.

La data de 13.06.2017, Societatea Mireasa Energies — S.R.L. a formulat **cerere de intervenție principală** prin care a solicitat anularea Ordinului nr. 1.210/2014 emis de MFP privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014, cu cheltuieli de judecată.

În motivare a arătat că Mireasa Energies este o societate comercială înființată în scopul dezvoltării activității de producere a energiei electrice din surse neconvenționale. În acest sens, a inițiat proiectarea și construirea unui parc eolian performant, care să valorifice energia eoliană, în zona Dobrogei, respectiv în apropierea comunei Târgușor din județul Constanța.

La data de 18.08.2015, Primăria Comunei Târgușor a emis Decizia de impunere înregistrată cu nr. 3.608 prin care a fost stabilită în sarcina sa obligația de plată a sumei de 281.037,00 lei, reprezentând impozit datorat pentru 12 turnuri susținere turbine eoliene.

Decizia de impunere prin care a fost stabilită în sarcina sa obligația de plată a impozitului pentru 12 turnuri susținere turbine eoliene a avut ca temei Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014 aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 121/2014 prin care s-a stabilit că „turnul de susținere al turbinelor eoliene se încadrează în categoria clădirilor așa cum sunt acestea definite la art. 249 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

Odată cu intrarea în vigoare a Ordinului nr. 1.210/2014, societățile care activează pe piața energiei regenerabile au fost considerate ca datorând impozit pe clădiri, aferent turnurilor de susținere a turbinelor eoliene, fiind supuse unor cote de impozitare cuprinse între 0,25% și 1,50%, stabilite în concret prin hotărâre a consiliilor locale.

Întrucât a considerat că Decizia nr. 5/2014 emisă de Comisia centrală fiscală este în mod vădit nelegală, în temeiul art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a formulat plângere prealabilă, solicitând anularea Ordinului nr. 1.210 din 9.09.2014 prin care a fost aprobată decizia.

Având în vedere că prin Ordinul nr. 1.210 din 9.09.2014 prin care a fost aprobată Decizia nr. 5/2014 a Comisiei centrale fiscale i-au fost vătămăte drepturile și interesele, a solicitat încuviințarea în principiu a cererii de intervenție principală, iar pe fond admiterea cererii și anularea actului administrativ contestat.

Pe fond, a invocat următoarele motive de nelegalitate ale Deciziei nr. 5/2014:

Emiterea Ordinului nr. 1.210/2014 s-a făcut cu nerespectarea normelor imperative de tehnică legislativă, respectiv nu s-a respectat condiția motivării.

Potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative: „Normele de tehnică legislativă se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale.”

De asemenea, art. 30 din Legea nr. 24/2000 prevede că: „(1) Proiectele de acte normative trebuie însoțite de următoarele documente de motivare: a) expuneri de motive — în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative; b) note de fundamentare — în cazul ordonanțelor și al hotărârilor Guvernului; ordonanțele care trebuie supuse aprobării Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum și ordonanțele de urgență se transmit Parlamentului însoțite de expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acestora; c) referate de aprobare — pentru celelalte acte normative.”

Raportat la aceste prevederi legale, în cazul ordinelor emise de Ministerul Finanțelor Publice în considerarea art. 6 alin. (4) din Codul fiscal, este necesară existența unei motivări a organului emitent, în speță a Ministerului Finanțelor Publice.

Condiția motivării actului administrativ are la bază tocmai evitarea unui eventual comportament arbitrar al autorității, în vederea garantării respectării legii și a ocrotirii drepturilor cetățenești.

Având în vedere caracterul de noutate al reglementării conținute de Ordinul nr. 1.210/2014, se impunea în mod obligatoriu prezentarea circumstanțelor care au dus la emiterea Deciziei nr. 5/2014, respectiv a motivelor pentru care Comisia fiscală centrală a considerat că turbinele eoliene se încadrează în categoria clădirilor, chiar dacă pentru această noțiune Codul fiscal are o definiție diferită.

O astfel de omisiune reprezintă o încălcare flagrantă a prevederilor art. 30 din Legea nr. 24/2000.

A arătat că nu a putut identifica existența unui referat de aprobare nici pe site-urile MFP sau ANAF, nici pe cel al Camerei Deputaților în secțiunea în care este publicat Ordinul nr. 1.210/2014, astfel încât concluzia evidentă este că în speță nu a fost îndeplinită condiția prevăzută de lege pentru aprobarea în mod legal a Ordinului nr. 1.210/2014.

A arătat că această motivare era indispensabilă, mai ales în condițiile în care emiterea unei astfel de decizii ar trebui să se facă prin raportare la practica organelor fiscale. Referatul de aprobare ar fi trebuit să însoțească în mod obligatoriu Ordinul nr. 1.210/2014 și să fie publicat împreună cu acest act administrativ, pentru a se asigura astfel accesul publicului prin intermediul canalelor oficiale de acces la legislație.

Existența unui referat de aprobare se impunea cu atât mai mult cu cât Comisia fiscală centrală adoptă decizii doar în cazul aplicării neunitare a dispozițiilor Codului fiscal.

În concluzie, prin raportare la documentația la care publicul interesat a avut acces, documentație care a stat la baza adoptării Deciziei nr. 5/2014 a Comisiei centrale fiscale și implicit a emiterii Ordinului nr. 1.210/2014, în speță nu există o motivare a Ordinului nr. 1.210/2014 printr-un instrument distinct, o astfel de motivare nu există nici în preambulul său, cu toate că, raportat la impactul pe care acesta l-a creat asupra operatorilor economici din industria energiei, necesitatea includerii sale în cuprinsul actului normativ era evidentă.

Prin adoptarea ordinului a fost încălcată obligația de motivare prevăzută în mod expres de lege și recunoscută atât la nivel doctrinal, cât și jurisprudențial.

În absența unei motivări corespunzătoare a actului, persoana impozabilă este lipsită de dreptul de a cunoaște împrejurările concrete pentru care aceasta a fost impusă la plată, fiind pusă în imposibilitatea de a formula apărări în combaterea actului și nefiind astfel posibilă realizarea unui control eficient și riguros al instanței de contencios administrativ.

În condițiile în care Ordinul nr. 1.210/2014 nu permite identificarea rațiunilor pentru care organul emitent a considerat că turbinele eoliene se încadrează în categoria clădirilor, această lipsă de motivare fiind contrară textelor de lege mai sus indicate, sancțiunea pentru astfel de vicii de formă este nulitatea.

Decizia nr. 5/2014 a fost emisă cu încălcarea competenței Comisiei centrale fiscale.

Competența Comisiei fiscale centrale este limitată la edictarea unor norme de interpretare a dispozițiilor legale, în scopul aplicării unitare a acestora, prin tranșarea eventualelor divergențe în materie. În acest sens sunt dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul fiscal, potrivit cu care: „Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod”.

De asemenea, potrivit Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 688 din 23.05.2013 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale, deciziile Comisiei fiscale centrale se emit în cazul în care se constată:

— aplicarea neunitară a prevederilor Codului fiscal, a Codului de procedură fiscală și a legislației subsecvente acestora de către reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— existența unor puncte de vedere divergente, formulate de două sau mai multe direcții de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice și, respectiv, Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu privire la interpretarea sau aplicarea prevederilor mai sus menționate.

Analizând actul administrativ atacat se poate observa că acesta nu numai că nu lămurește noțiunea de „clădire”, dar, mai mult, introduce în această categorie o serie de construcții care nu se încadrează sub nicio formă în definiția dată de art. 249 alin. (5) din Codul fiscal.

Lărgirea domeniului de aplicare a impozitului pe clădiri prin decizia Comisiei excedează în mod evident ariei de competență a acestei structuri administrative, în contextul în care activitatea de emitere de norme desfășurată de Comisia fiscală centrală este limitată la aplicarea și interpretarea normelor de drept fiscal.

De asemenea, o astfel de decizie putea fi emisă de către Comisia centrală fiscală doar dacă existau divergențe în ceea ce privește aplicarea normelor Codului fiscal. Or, în cazul impozitării turbinelor eoliene, o astfel de divergență nu a existat. Astfel, anterior emiterii Deciziei nr. 5/2014, autoritățile locale aplicau în privința turbinelor eoliene taxe speciale, adoptate prin hotărâri ale consiliilor locale. Niciunul dintre aceste organe nu a aplicat o taxă pe construcții asupra turbinelor eoliene, astfel încât nu se poate reține existența unei aplicări neunitare a prevederilor Codului fiscal.

În lumina acestor argumente, Decizia nr. 5/2014 este un act administrativ emis cu exces de putere, anularea Ordinului nr. 1.210/2014 și a Deciziei nr. 5/2014 impunându-se în vederea restabilirii ordinii de drept.

Decizia nr. 5/2014 a fost emisă cu încălcarea principiului legalității.

Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituția României, „impozitele, taxele și orice alte venituri cuvenite bugetului de stat sau bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc prin lege”.

Principiul legalității evocă acea calitate a actului administrativ fiscal de a corespunde legii în accepțiunea *lato sensu*, atât din punctul de vedere al categoriilor de acte normative în sintagma de lege, cât și din punctul de vedere al rigorilor legii în ceea ce privește forma, fondul și limitele competenței organului care emite actul administrativ.

În mod constant, în practică și doctrină, s-a reținut că instituirea de taxe și impozite prin acte normative cu forță juridică inferioară legii contravine în mod flagrant principiului legalității.

Și dispozițiile cuprinse în Legea nr. 24/2000 sunt în sensul celor menționate anterior, astfel:

„Art. 77. — Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

În formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art. 42 alin. (4).

Art. 78. — Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora.”

Nelegalitatea ordinului prin care a fost aprobată decizia rezidă tocmai în faptul că acest act administrativ lărgeste sfera de aplicare a impozitului pe clădiri — aspect care nu a fost avut în vedere de legiuitor la momentul adoptării Codului fiscal.

Emiterea Deciziei nr. 5/2015 s-a făcut cu depășirea caracterului interpretativ și prin adăugarea la lege prin introducerea unei noi categorii de impozite în sarcina unor subiecți de drept fiscal — dezvoltatorii de parcuri eoliene.

Orice modificare, completare sau abrogare a prevederilor Codului fiscal nu se poate realiza decât prin lege, adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 din Constituție. Orice acțiune contrară — în speță, emiteria Ordinului nr. 1.210/2014 — este contrară principiului democrației parlamentare și normei constituționale evocate.

Ordinul nr. 1.210/2014 nu poate adăuga la lege și nu poate completa în niciun fel definiția legală a „clădirilor” din Codul fiscal, deciziile emise de Comisia centrală fiscală având rolul doar de a lămuri în sensul unor prevederi legale aplicabile în materie fiscală. În caz contrar — ca în cazul emiterii Ordinului nr. 1.210/2014 — se încalcă principiul legalității, impunându-se revocarea actului administrativ.

Decizia a fost emisă cu încălcarea principiului separației puterilor în stat.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Constituție: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.”

Actul administrativ atacat conține reglementări ce instituie taxe și impozite — activitate care este conferită prin lege doar Parlamentului — puterea legiuitoare. Având în vedere că Ordinul nr. 1.210/2014 a fost emis de către Ministerul Finanțelor Publice — autoritate administrativă din cadrul puterii executive —, este evidentă neconformitatea dispozițiilor acestuia cu normele imperative stabilite de Constituție, fiind în prezența unei încălcări flagrante a separației puterilor în stat.

Astfel, ordinul contestat încalcă principiul separației puterilor în stat în detrimentul puterii legislative, întrucât numai legiuitorul, prin intermediul legilor, și nu autoritatea executivă, prin acte administrative cu caracter normativ, poate institui norme juridice obligatorii în materia taxelor și impozitelor.

Decizia a fost emisă cu încălcarea condiției oportunității, condiție specifică a legalității.

Oportunitatea unui act administrativ este o condiție de legalitate fără de care nu se poate vorbi de valabilitatea acestuia. Oportunitatea se referă la momentul în care se adoptă actul administrativ, locul și condițiile concrete în care urmează să se aplice un act administrativ, conformitatea cu scopul legii, mijloacele, durata, calitatea vieții și interesul public.

Decizia nr. 5/2014 — act administrativ — trebuie să răspundă acestei rigori a oportunității și să corespundă interesului public extrem de bine conturat în acest domeniu al producerii „energiei verzi”.

Din ansamblul normativ în vigoare cu privire la activitatea de producere a energiei reiese cu evidență intenția legiuitorului de a veni în ajutorul operatorilor activi în acest sector și de a ușura sarcina fiscală care apasă asupra acestora.

În acest context, în cuprinsul Legii nr. 123/2012 a energiei electrice și a gazelor naturale, legiuitorul a prevăzut expres la art. 12 alin. 13: „Titularii de autorizații și licențe beneficiari ai drepturilor de uz și servitute asupra proprietății publice sau private a statului și a unităților administrativ-teritoriale sunt scutiți

de plata de taxe, impozite și alte obligații de plată instituite de autoritățile administrației publice centrale și fiscale.”

Aceste facilități, alături de toate măsurile adoptate în acest domeniu, urmăresc dezvoltarea durabilă a sectorului producției „energiei verzi” în condițiile în care, potrivit anexei nr. 1 din Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2005/30/CE, România are de îndeplinit ca obiectiv național pentru anul 2020 ajungerea la o pondere a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie de 24%.

Astfel, în contextul în care legiuitorul acordă o importanță deosebită producerii energiei din surse regenerabile, introducerea unor taxe în sarcina producătorilor de energie eoliană prin Decizia nr. 5/2014 are ca efect crearea de consecințe negative în sensul destabilizării activităților economice, fiind încălcată astfel în mod flagrant condiția oportunității — condiție specifică a legalității actului administrativ.

Decizia a fost emisă cu încălcarea principiului certitudinii fiscale.

Certitudinea impunerii fiscale se referă în primul rând la claritatea normei juridice și predictibilitatea măsurilor fiscale, astfel încât contribuabilul să poată determina cât mai precis impactul sarcinii fiscale asupra deciziilor sale de management financiar.

Această cerință a certitudinii se impune mai ales din perspectiva normei care este aptă să dea naștere unor consecințe de ordin financiar, tocmai pentru ca persoanele vizate să poată cunoaște în mod clar obligația care li se impune.

Incidența acestui principiu impune totodată ca normele juridice să fie cunoscute într-un interval de timp rezonabil înainte de aplicarea lor.

Este de altfel de notorietate că, anterior demarării unui proiect, în funcție și de factorii economici de la momentul întocmirii proiectului, dezvoltatorul stabilește un buget care urmează a se amortiza ulterior punerii în funcțiune a parcurilor eoliene — ca în speța noastră.

Prin Ordinul nr. 1.210/2014 a fost instituită în mod nelegal obligația de plată a unei noi contribuții în sarcina operatorilor activi pe piața energiei eoliene, autoritatea impunând o taxă care nu a fost avută în vedere sub nicio formă de aceștia și care face practic imposibilă amortizarea costurilor de implementare și realizare a proiectelor în termenele stabilite.

Taxa de construcții — taxa la care erau supuse și turbinele eoliene anterior emiterii Deciziei nr. 5/2014 — a fost redusă prin Legea nr. 11/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale. În acest context, Decizia nr. 5/2014 a fost aprobată chiar înainte de reducerea taxei pe construcții speciale de la 1,5% la 1%, astfel încât, prin introducerea turbinelor eoliene în categoria clădirilor și scoaterea lor de sub incidența taxei pe construcții reduse ulterior, producătorii de energie eoliană au fost privați de această măsură de relaxare fiscală, ceea ce contravine în mod evident principiului certitudinii impunerii fiscale.

Termenul de „clădire” nu subsumează și construcțiile „turbine eoliene”, astfel încât Decizia nr. 5/2014 a fost emisă cu încălcarea prevederilor legale care definesc noțiunea de „clădire”.

Conform art. 249 alin. (5) din Codul de procedura fiscală: „În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și

acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.”

Analiza acestei dispoziții relevă caracterul cumulativ al condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească o construcție pentru a se înscrie în sfera noțiunii de „clădire”, și anume: construcție cu încăperi ce pot servi unei anume destinații și cu elementele structurale de bază enumerate expres.

În mod specific și neechivoc, la art. 250 alin. (2) din Codul fiscal se prevede că:

„Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.”

Prin Norma metodologică de punere în aplicare a Codului fiscal, la pct. 24, pentru punerea în aplicare a art. 250 din Codul fiscal, se dispune: „Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu întrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de art. 249 alin. (5).”

În consecință, din interpretarea coroborată a textelor legale citate mai sus rezultă, fără dubiu, că numai clădirile se supun impozitării prevăzute prin art. 249 din Codul fiscal, nu orice tip de construcție.

Aspecte tehnice privind componența „turbinelor eoliene”

Turbina eoliană în sine reprezintă un echipament tehnologic, iar structura sa nu este aceea a unei clădiri, fiind formată dintr-un ansamblu de piese, dispozitive, mecanisme și elemente de legătură, sistem în care toate componentele au fost proiectate cu un singur scop, și anume, să conlucreze cinematic, prin mișcare, pentru a asigura transformarea energiei cinetice a vântului în energie electrică, fiecare componentă scoasă din acest ansamblu tehnologic neavând, funcțional, nicio altă utilitate.

Turbina eoliană se compune din trei părți: rotorul — cu trei pale, nacela și pilonul. Turbina este fixată pe sol prin intermediul unei fundații de beton armat care preia greutatea acesteia și o repartizează solului.

În legătură cu fundația pe care este așezat acest echipament, aceasta reprezintă o construcție, fără a putea fi inclusă în categoria clădirilor, neavând elementele pe care le prevede art. 249 alin. (5) din Codul fiscal.

Deci, analizând toate părțile componente ale turbinei eoliene în ansamblul său, se observă că aceasta este compusă din instalații tehnice și din elemente de construcție, niciunele dintre acestea, privite distinct sau cumulativ, neîntrunind elementele constitutive ale unei clădiri, așa cum este aceasta definită prin art. 249 alin. (5) din Codul fiscal.

Aspecte privind regimul fiscal al „turbinelor eoliene”

Până la emiteria Deciziei nr. 5/2014 a Comisiei fiscale centrale, opinia Ministerului Finanțelor Publice, sesizat în mai multe rânduri cu clarificarea legalității măsurii de impozitare a unor construcții eoliene, destinate producerii de energie electrică, a fost în sensul că turbinele eoliene nu au, din punct de vedere fiscal, caracterul de clădire și, pe cale de consecință, turbina eoliană nu poate fi supusă regimului de impozitare al clădirilor, neavând elementele constitutive ale acestora (în acest sens, Adresa nr. 427.689 din 28.10.2010 emisă de Direcția legislație impozite directe din cadrul Ministerului Finanțelor Publice).

Turbinele eoliene nu prezintă elementele constitutive ale unei clădiri — pereți, acoperiș — și nu prezintă nicio încăpere care să fie aptă a adăposti oameni, echipamente, utilaje, aspect ce reiese și din opiniile pe care Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția legislație impozite directe, le-a emis privind această chestiune.

De asemenea, în cuprinsul Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, legiuitorul a prevăzut expres — art. 12 alin. (13) — faptul că: „Titularii de autorizații și licențe beneficiari ai drepturilor de uz și servitute asupra proprietății publice sau private a statului și a unităților administrativ-teritoriale sunt scutiți de plata de taxe, impozite și alte obligații

de plată instituite de autoritățile administrației publice centrale și locale.”

În drept au fost invocate dispozițiile art. 61 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

La data de 30.06.2017, **Comuna Nicolae Bălcescu** prin **primar** a formulat **cerere de intervenție accesorie în favoarea pârâților** și a solicitat pe fond respingerea cererii, ca neîntemeiată.

Din *perspectiva interesului formulării cererii de intervenție accesorie* a arătat următoarele:

Enel Green Power România — S.R.L. a formulat contestație împotriva Notei de constatare nr. 7.682/1.10.2015 prin care au fost stabilite obligații fiscale pentru perioada semestrul I —II 2014 și semestrul I—II 2015 datorate pentru 58 turnuri susținere turbine eoliene în cuantum de 3.656.302 lei, precum și împotriva Notei de constatare nr. 7.683/1.10.2015 prin care au fost stabilite obligații fiscale pentru perioada semestrul I—II 2014 și semestrul I—II 2015 datorate pentru 31 turnuri susținere turbine eoliene în cuantum de 1.954.229 lei. În susținerea contestației Enel Green Power România — S.R.L. a solicitat a se avea în vedere că turnurile de susținere a turbinelor eoliene nu se încadrează în categoria clădirilor, sens în care Enel Green Power nu datorează impozit cu acest titlu. Nota de constatare a fost emisă în baza Ordinului nr. 1.210/2014 și Deciziei nr. 5/2014. Pe rolul Curții de Apel București a fost înregistrat Dosarul nr. 8.107/2/2015, având ca obiect: anulare a înștiințării de plată din 14.07.2015, obligarea autorității la soluționarea contestației formulate împotriva înștiințării de plată din 14.07.2015, anularea notelor de constatare nr. 7.682/1.10.2015 și 7.683/1.10.2015, precum și a deciziilor de soluționare a contestațiilor nr. 8.138/12.11.2015.

În baza art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă s-a suspendat judecata cauzei până la rămânerea definitivă a hotărârii ce se va pronunța în Dosarul cu numărul 2.872/2/2015 al CAB — SCAF, având ca obiect anularea Deciziei nr. 5/2014 emise de Comisia fiscală centrală, astfel că apare a fi îndeplinită cerința interesului în ceea ce privește formularea prezentei cereri de intervenție formulate în interesul pârâtelor.

Pe fond a arătat că turnul de susținere a turbinelor eoliene se încadrează în categoria clădirilor în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal. Dispozițiile Deciziei nr. 5/2014 statuează fără echivoc că turnul de susținere a turbinelor eoliene se încadrează în categoria clădirilor, așa cum sunt acestea definite de dispozițiile art. 249 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel că susținerea cum că pentru aceste construcții nu se datorează impozit nu este justificată. Delimitarea acestuia de elementele reprezentând utilaje și echipamente se realizează pe baza proiectului general în funcție de încadrarea în grupa 1 — Construcții, respectiv în grupa 2 — Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare.

Efectele emiterii Deciziei nr. 5/2014 sunt date de dispozițiile art. 7 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, potrivit cărora „Soluțiile adoptate prin decizii ale Comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ avut în vedere la soluționarea fiecărei spețe”, astfel că prin Decizia Comisiei se face doar o lămurire a dispozițiilor art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, neputându-se aprecia că este vorba de o reglementare nouă.

Această decizie este emisă de Comisa centrală fiscală în raport cu dispozițiile art. 5 din Codul de procedură fiscală, care reglementează obligativitatea aplicării unitare a legislației — organul fiscal fiind obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a

impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului de stat. Potrivit art. 6 din Codul fiscal care reglementează constituirea Comisiei centrale fiscale, aceasta are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod și a legislației care intră în sfera de aplicare a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Ordinul nr. 688 din 23 mai 2013 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale prevede că: art. 1 — (1) Activitatea de aplicare unitară a legislației fiscale de către Comisia fiscală centrală, activitate prevăzută la art. 6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 3 alin. (1) pct. 36 din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, se exercită prin emiterea unor decizii.

Acestea se emit în următoarele cazuri:

— aplicarea neunitară a prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și legislației subsecvente acesteia, precum și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și legislației subsecvente acesteia, de către reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— existența unor puncte de vedere divergente, formulate de două sau mai multe direcții de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice și, respectiv, Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu privire la interpretarea sau aplicarea prevederilor mai sus menționate.

Analizând prin similitudine dispozițiile Codului de procedură civilă cu cele ale Codului de procedură fiscală, a arătat că „forța” unei dezlegări date de Comisia centrală fiscală este similară și corespondentă cu cea a unei decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, ambele instituții fiind chemate să dea o dezlegare pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii.

Aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014 prin Ordinul nr. 1.210/2014 conferă acesteia efectele stabilite conform art. 7 alin. (2) din anexa nr. 2 a Ordinului nr. 688/2013.

Emiterea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014 s-a realizat în conformitate cu dispozițiile art. 5 din Codul de procedură fiscală, care reglementează obligativitatea aplicării unitare a legislației — organul fiscal fiind obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului de stat.

Față de aceste aspecte a arătat că instanța nu poate interveni asupra celor statuate în cuprinsul deciziei, soluția dată în ipoteza unor situații de aplicare neunitară a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 fiind atributul exclusiv al Comisiei centrale fiscale.

În ceea ce privește principiul securității juridice nu se poate susține că exercitarea unor atribuții de către Comisia centrală-fiscală generează insecuritate juridică, ci, dimpotrivă, urmează a reține că această decizie generează echilibru și echitate fiscală, prin raportare la situațiile în care sunt emise astfel de decizii, respectiv, aplicarea neunitară a prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și legislației subsecvente acesteia, precum și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și legislației subsecvente acesteia, de către reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală; existența unor puncte de vedere divergente, formulate de două sau mai multe direcții de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice și, respectiv, Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu privire la interpretarea sau aplicarea prevederilor mai sus menționate.

Cu referire la principiul neretroactivității, a arătat că efectul deciziei de interpretare a dispozițiilor legale este dat de dispozițiile art. 7 din Ordinul nr. 688/2013, potrivit cărora: (1) Deciziile de aplicare unitară a legislației fiscale, emise de Comisie, nu au impact asupra actelor administrative fiscale rămase definitive și irevocabile în sistemul căilor de atac și nu au valoare de date suplimentare în sensul art. 105¹ alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (2) Soluțiile adoptate prin decizii ale Comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ avut în vedere la soluționarea fiecărei spețe.

Regula aleasă de legiuitor diferă față de principiul consacrat de noul Cod civil. Astfel, conform Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, soluțiile adoptate prin decizii ale Comisiei (și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice) sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ avut în vedere de respectiva decizie.

Potrivit acestui principiu, deși adoptată în ultimul trimestru al anului 2014, decizia Comisiei ar urma să fie aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2004, dată la care a intrat în vigoare Codul fiscal, astfel că prin decizia Comisiei se face doar o lămurire a dispozițiilor art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, neputându-se aprecia că este vorba de o reglementare nouă.

Acesta este însă un efect firesc al aplicării Codului fiscal încă de la data intrării sale în vigoare, o soluție contrară nefiind în spiritul legii, în condițiile în care, în mod neunitar până la data emiterii deciziei a cărei anulare se solicită, autoritățile administrative au interpretat neunitar dispozițiile art. 249 alin. (5), limitarea efectelor deciziei urmând a genera o situație de inechitate față de contribuabilii, pentru care interpretarea dată de Decizia nr. 5/2004 s-a aplicat încă de la intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 249 alin. (5).

Principiul certitudinii impunerii stabilit de prevederile art. 3 lit. b) din Codul fiscal impune ca impozitele și taxele reglementate de Codul fiscal, printre care și cele din speță, să fie cuprinse în norme clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, ori tocmai acesta este efectul deciziei Comisiei centrale fiscale, iar eficiența impunerii este de asemenea respectată în condițiile în care nu putem discuta de efecte retroactive, ci de asigurarea unei interpretări unitare a unei dispoziții legale aplicabile fără discriminări pentru toți contribuabilii aflați în situații similare.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 61 și următoarele din Codul de procedură civilă, Legea nr. 571/2003, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2003, Ordinul nr. 688/2013.

Prin **Încheierea din 21.10.2016** Curtea a **încuviințat în principiu cererea de intervenție principală formulată de Mireasa Energies și cererea de intervenție accesorie în favoarea pârâților formulată de Comuna Nicolae Bălcescu prin primar**, pentru motivele expuse în încheierea de ședință.

La data de 2.02.2017 **Comuna Coronini** a formulat **cerere de intervenție accesorie în favoarea pârâților**, iar pe fond a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

Din *perspectiva interesului formulării cererii de intervenție accesorie* a arătat că interesul este justificat de însuși dreptul prevăzut de art. 249 alin. (2) din Legea nr. 571/2003, potrivit căruia subscrisa Comuna Coronini, în calitate de organ fiscal, trebuie să colecteze impozitul pe clădirile cu această destinație, amplasate pe raza UAT comuna Coronini.

Pe fond a invocat motive similare cu cele expuse de intervenientul accesoriu Comuna Nicolae Bălcescu.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 63 raportate la art. 61 din Codul de procedură civilă.

La aceeași dată, **Comuna Târgușor** a formulat **cerere de intervenție accesorie în favoarea pârâților**, iar pe fond a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

Din *perspectiva interesului formulării cererii de intervenție accesorie* a arătat că interesul este justificat de însuși dreptul prevăzut de art. 249 alin. (2) din Legea nr. 571/2003, potrivit căruia subscrisa Comuna Coronini, în calitate de organ fiscal, trebuie să colecteze impozitul pe clădirile cu această destinație, amplasate pe raza UAT comuna Coronini.

Pe fond a invocat motive similare cu cele expuse de intervenientul accesoriu Comuna Nicolae Bălcescu.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 63 raportate la art. 61 din Codul de procedură civilă.

Prin **Încheierea din 5.05.2017** Curtea a **încuviințat în principiu cererile de intervenție accesorie în favoarea pârâților formulate de Comuna Coronini și Comuna Târgușor**, pentru motivele expuse în încheierea de ședință.

La termenul din 5.05.2017 **Romconstruct Top — S.R.L.** a formulat **cerere de intervenție principală** prin care a solicitat anularea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014 și anularea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.210/2014, cu cheltuieli de judecată.

La data de 9.06.2017 **Romconstruct Top — S.R.L.** a depus **cerere completatoare a cererii de intervenție** prin care a solicitat și anularea Deciziei nr. 291.292/22.05.2017 privind soluționarea plângerii prealabile formulate împotriva actelor administrative contestate.

În susținerea *interesului formulării cererii de intervenție principală* a arătat că societatea este proprietara unui parc eolian construit în extravilanul comunei Siliștea din județul Constanța, în vederea producerii de energie electrică cu ajutorul unor turbine eoliene care au rolul de a capta energia vântului pentru a o transforma în energie electrică.

La data de 31.01.2017, Serviciul impozite-taxe din comuna Siliștea a emis Raportul de inspecție fiscală nr. 320/31.01.2017 („RIF”) și, respectiv, Decizia de impunere nr. 321/31.01.2017 („Decizia de impunere”), prin care s-au stabilit în sarcina **Romconstruct Top** obligații suplimentare de plată cu titlu de impozit pe clădiri, în valoare totală de 2.091.435,98 RON, constând în (i) 1.410.049,00 RON — debit principal și (ii) 681.386,98 RON — accesorii, calculate până la data de 31.12.2015. De asemenea, tot la data de 31.01.2017, organul fiscal a procedat la emiterea Deciziei de plată accesorii nr. 322/31.01.2017 („Decizia de plată accesorie”), pentru suma de 183.306,37 RON, reprezentând accesorii aferente debitului principal rezultat din RIF și Decizia de impunere, calculate pentru perioada 1.01.2016—31.01.2017.

Astfel, având în vedere (i) obiectul de activitate al societății, precum și (ii) faptul că autoritatea a înțeles să rețină în sarcina societății obligații de plată cu titlu de impozit pe clădiri raportat la turnurile de susținere a turbinelor eoliene aflate în proprietatea **Romconstruct Top**, societatea are interes în promovarea cererii de intervenție.

Pe fondul cererii a invocat motive similare cu cele expuse de reclamante în cererea introductivă de instanță.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 61 alin. (1)—(2) și art. 62 alin. (1)—(2) din Codul de procedură civilă, art. 8 din Legea nr. 554/2004, art. 3, art. 249 alin. (5), art. 250 alin. (1) pct. 6 din Codul fiscal vechea reglementare, art. 69 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, art. 15 alin. (2) din Constituția României.

Prin **Încheierea din 11.09.2017** Curtea a **încuviințat în principiu cererea de intervenție principală formulată de Romconstruct Top — S.R.L.**, pentru motivele expuse în încheierea de ședință.

Prin **Încheierea din 22.12.2015** Curtea a **respins ca nefondată cererea de suspendare a executării** efectelor Ordinului nr. 1.210/2014 emis de Ministerul Finanțelor Publice și

ale Deciziei nr. 5/2014 emise de Comisia fiscală centrală, pentru motivele expuse în încheierea de ședință.

Prin **Încheierea din 11.03.2016** Curtea a **încuviințat proba cu înscrisuri și proba cu expertiză tehnică specialitatea electroenergetică.**

La data de 17.03.2017 a fost atașat la dosar raportul de expertiză.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Curtea reține următoarele:

Cu titlu preliminar, Curtea reține că în toate cererile conexe, precum și în cererile de intervenție principală ce au fost formulate în prezenta cauză, au fost invocate motive similare de nelegalitate în privința Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 1.210/2014 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014, astfel încât în continuare se va proceda la analiza concomitentă a tuturor cererilor.

Prin Decizia nr. 5/2014, Comisia fiscală centrală a decis că turnul de susținere a turbinelor eoliene se încadrează în categoria clădirilor, așa cum sunt acestea definite la art. 249 alin. (5) din Codul fiscal. Delimitarea acestuia de elementele reprezentând utilaje și echipamente se realizează pe baza proiectului general în funcție de încadrarea în grupa 1 — Construcții, respectiv în grupa 2 — Instalații, mijloace de transport, animale și plantații din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, prevăzut în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004.

Prin Ordinul nr. 1.210/2014 al Ministerului Finanțelor Publice a fost aprobată Decizia Comisiei centrale fiscale nr. 5/2014.

Anterior sesizării instanței de judecată, reclamatele din cererea introductivă, precum și intervenții principale și reclamatele din cererile conexe au formulat plângeri prealabile în condițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, prin care au solicitat revocarea actelor administrative, plângeri ce au fost soluționate în sensul respingerii, ca neîntemeiate.

Curtea constată că prin cererile deduse judecării au fost invocate multiple motive de nelegalitate ce se pot grupa în motive de nelegalitate de ordin procedural și motive de nelegalitate de ordin substanțial.

În continuare, Curtea va analiza **motivele de nelegalitate de ordin procedural.**

Un prim motiv de nelegalitate vizează pretinsa încălcare a principiului neretroactivității:

Astfel reclamantii și intervenienții au susținut că, potrivit art. 12 alin. (2) din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 1.318/2008 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale și potrivit art. 7 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, *soluțiile adoptate prin decizii ale Comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ avut în vedere de respectiva decizie*, ori, în aceste condiții, deși adoptată în ultimul trimestru al anului 2014, Decizia nr. 5/2014 ar urma să fie aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2014, dată la care a intrat în vigoare Codul fiscal.

Sub acest aspect, Curtea reține că motivul de nelegalitate nu vizează Decizia nr. 5/2014 a Comisiei fiscale centrale aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1.210/2014, ci Ordinul nr. 1.318/2008 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale și Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, întrucât pretinsul caracter retroactiv al deciziilor Comisiei fiscale centrale nu este reglementat prin intermediul actelor administrative contestate, ci prin intermediul Ordinului nr. 1.318/2008 și subsecvent prin Regulamentul de organizare și funcționare, acte administrative care se află în ființă, nefiind revocate sau anulate și care se bucură de prezumția de legalitate și de veridicitate specifică actului administrativ. Or, în aceste condiții, Curtea

reține că motivul de nelegalitate invocat nu atrage sancțiunea nulității actelor administrative contestate în prezenta cauză.

Prin urmare, Curtea reține că modalitatea în care își produce efectele Decizia nr. 5/2014 a Comisiei fiscale centrale este stabilită prin dispozițiile Ordinului Ministerului Finanțelor nr. 1.318/2008, normă cu caracter general care reglementează efectele produse de orice decizie a acestei comisii. În aceste condiții, Curtea constată că nici *motivul de nelegalitate referitor la faptul că Decizia nr. 5/2014 nu ar fi o normă interpretativă în sensul art. 69 din Legea nr. 24/2000*, întrucât nu are același nivel cu actul normativ interpretat, respectiv art. 249 alin. (5) din Codul fiscal nu atrage sancțiunea nulității actelor administrative contestate, întrucât nu este un motiv de nelegalitate propriu acestora, ci tot al Ordinului nr. 1.318/2008 și al Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, acte administrative distincte, care nu au fost revocate sau anulate.

Un alt *motiv de nelegalitate* se referă la împrejurarea că anterior datei de 18.09.2014, data publicării Deciziei nr. 5/2014, legislația în vigoare nu conferea elemente pentru a putea califica și încadra tururile de susținere a turbinelor eoliene în categoria clădirilor, astfel cum sunt definite la art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, ori *o asemenea interpretare contravine principiilor certitudinii impunerii și principiului eficienței impunerii prevăzute de art. 3 lit. b) și d) din Codul fiscal.*

Curtea reține că, din punct de vedere procedural, realizarea interpretării unei norme fiscale în scopul asigurării aplicării unitare a dispozițiilor Codului fiscal pe întregul teritoriu al României nu contravine principiilor edictate, ci, dimpotrivă, contribuie la asigurarea efectului deplin al acestora. Prin urmare, sub aspect strict procedural, Curtea reține că nici acest motiv nu este de natură să atragă sancțiunea nulității actelor administrative contestate.

Cât privește legalitatea interpretării oferite de Comisia fiscală centrală prin intermediul deciziei contestate, Curtea reține că aceasta va fi analiza în cadrul motivelor de nelegalitate de natură substanțială.

Un alt *motiv de nelegalitate vizează lipsa motivării Ordinului nr. 1.210/2014*, constând în lipsa expunerii motivelor pentru care Comisia fiscală centrală a apreciat necesar să procedeze la interpretarea art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, precum și a motivelor pentru care a considerat că turbinele eoliene se încadrează în categoria clădirilor în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal.

Potrivit art. 1 și 2 din Ordinul nr. 1.318/2008 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale, *Pentru aplicarea unitară a prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a actelor normative care reglementau taxa pe valoarea adăugată, impozitul pe profit, accizele, impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, impozitul pe venit, înainte de intrarea în vigoare a Codului fiscal, se constituie Comisia fiscală centrală la nivelul Ministerului Economiei și Finanțelor, denumită în continuare comisie. Comisia emite decizii pentru: a) problemele de natură fiscală, prin coroborarea legislației din domeniu cu legislația conexasă, după caz, pentru care se impune o soluționare unitară în vederea eliminării interpretărilor diferite în aplicarea legislației; b) problemele ce privesc conflictele de competență ivite între organele fiscale care nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun.*

Din analiza documentației care a stat la baza emiterii Deciziei nr. 5/2014 Curtea reține că necesitatea adoptării actului administrativ contestat a fost determinată de existența unei interpretări neunitare la nivelul autorităților locale în sensul că unele acordă scutiri de la plata impozitului pe clădiri pentru construcțiile de tip „turbine eoliene”, în timp ce altele solicită achitarea impozitului pe clădiri sau percep un impozit calculat

având în vedere doar suprafața îngrădită de turnul de susținere sau întreaga fundație, astfel cum rezultă din Nota de prezentare nr. 3/2013 — clarificare privind impozitarea construcțiilor de tipul „turbine eoliene” (fila 117—119 vol. I — Dosar 2.872/2/2015). Prin urmare, Curtea constată că pârâta Comisia fiscală centrală a emis decizia contestată în exercitarea atribuției prevăzute de art. 2 lit. a) din Ordinul nr. 1.318/2008, motiv pentru care susținerile părților în sensul inexistenței motivelor care au determinat necesitatea interpretării sunt neîntemeiate și vor fi respinse.

Referitor la inexistența expunerii motivelor care au determinat Comisia fiscală centrală să încadreze turnul de susținere a turbinelor eoliene în categoria clădirilor în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, Curtea reține că aceste critici vizează în fapt legalitatea interpretării oferite de Comisia fiscală centrală prin intermediul deciziei contestate și vor fi analizate în cadrul motivelor de nelegalitate de natură substanțială.

Un al motiv de nelegalitate constă în emiterea deciziei cu depășirea atribuțiilor prevăzute de lege pentru Comisia fiscală centrală, în sensul că prin decizie nu s-a realizat interpretarea art. 249 din Codul fiscal, ci s-a extins sfera de aplicabilitate a impozitului pe clădiri, deși, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituția României, stabilirea impozitelor poate fi făcută numai prin lege.

Curtea reține că, din punct de vedere procedural, decizia a fost emisă de Comisia fiscală centrală în limita atribuțiilor prevăzute de art. 2 lit. a) din Ordinul nr. 1.318/2008, iar prin intermediul acesteia pârâta a oferit o interpretare a art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv a stabilit că turnul de susținere a turbinelor eoliene se circumscrie noțiunii de „clădire” în sens fiscal. Prin urmare, strict procedural, nu se poate reține că prin decizia contestată pârâta ar fi extins sfera de aplicare a impozitului pe clădiri, depășindu-și astfel competența, întrucât nu a făcut altceva decât să ofere o interpretare a dispozițiilor legale în materie fiscală, acesta fiind rolul său conform art. 6 din Codul fiscal. Cât privește însă legalitatea interpretării oferite, Curtea constată, ca și în precedent, că aceasta va fi analizată în cadrul motivelor de nelegalitate de ordin substanțial.

Un alt motiv de ordin procedural vizează *încălcarea condiției oportunității* la momentul emiterii deciziei, în sensul că interpretarea oferită nu corespunde intenției generale a legiuitorului de a veni în ajutorul operatorilor activi în sectorul producerii „energiei verzi” și de a le ușura sarcina fiscală.

Curtea reține că aceste susțineri sunt neîntemeiate și vor fi respinse, având în vedere că pârâta nu a oferit decât o interpretare, din punct de vedere procedural, a unor dispoziții legale, or interpretarea unor dispoziții nu ține de oportunitate, oportunitatea apreciindu-se la momentul la care se adoptă acte normative prin care se modifică realitatea juridică preexistentă. Prin urmare, oportunitatea stabilirii sarcinii fiscale în privința acestor operatori economici din punct de vedere procedural nu s-a analizat de Comisia fiscală, ci de legiuitor. Legalitatea însă a interpretării oferite de Comisie urmează a fi analizată în cadrul motivelor de nelegalitate de ordin substanțial.

Cât privește **motivele de nelegalitate de ordin substanțial**, Curtea reține că reclamantele și intervenienții principali au susținut că în mod greșit Comisia fiscală centrală a apreciat că turnul de susținere a turbinelor eoliene se circumscrie noțiunii de „clădire” în sens fiscal.

Potrivit art. 249 alin. (5) din Codul fiscal (forma în vigoare la data emiterii Deciziei nr. 5/2014), *în înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de*

materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 definesc la pct. 31 alin. (6) acoperișul ca fiind: *partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul este asimilat acoperișului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte.*

Din analiza dispozițiilor legale mai sus citate Curtea reține, pe de o parte, că nu orice construcție reprezintă o clădire în sens fiscal, iar pe de altă parte, că elementele de bază ale unei clădiri în sens fiscal sunt pereții, acoperișul și încăperile ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea.

Făcând aplicarea în cauză a celor mai sus expuse, Curtea urmează a analiza dacă turnul de susținere a turbinelor eoliene prezintă elementele structurale necesare pentru a fi calificat *clădire* în sens fiscal.

Din înscrisurile existente la dosar coroborate cu raportul de expertiză rezultă că turbina eoliană este un echipament complex, care transformă energia cinetică a vântului în energie electrică și care are următoarele elemente componente principale: paletele rotorului turbinei eoliene în număr de trei, nacela și turnul. Toate componentele funcționează în mod interdependent pentru producerea energiei electrice și nu pot fi privite din punct de vedere tehnic, în mod autonom.

Turnul turbinei este o construcție metalică specială cu structură conică, care în funcție de modelul proiectat poate avea o înălțime între 70 m și 120 m, iar rolul său este acela de a asigura structura de rezistență și de a susține întregul ansamblu de echipamente de producere a energiei eoliene, respectiv de susținere a nacellei și a rotorului. În interiorul turnului sunt amplasate instalațiile și echipamentele care transformă energia cinetică a vântului în energie electrică.

Nacela cuprinde echipamentele care asigură transformarea energiei vântului în energie electrică și se află în partea de sus a construcției metalice.

Paletele reprezintă unele dintre cele mai importante componente ale turbinelor și împreună cu butucul (care permite montarea paletelor) alcătuiesc rotorul turbinei.

Având în vedere rolul turnului turbinei, Curtea reține că acesta se încadrează în grupa 1 — Construcții din Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, respectiv la pct. 1.1.9 „structuri de susținere, estacade și culoare pentru transportoare cu bandă”, însă această construcție nu prezintă elementele unei clădiri în sens fiscal. Astfel, Curtea constată că turnul de susținere nu are nici acoperiș și nici încăperi delimitate prin pereți și prin urmare nu se încadrează în noțiunea de *clădire* în sens fiscal, nacela care constituie partea de sus a construcției metalice neavând rolul unui acoperiș, ci este un echipament care asigură transformarea energiei vântului în energie electrică.

Susținerile pârâților în sensul că la elaborarea Deciziei nr. 5/2014 au ținut cont și de punctul de vedere exprimat de Inspectoratul de Stat în Construcții în cuprinsul art. 17.124/23.06.2014, în sensul că turnul de susținere a nacellei se încadrează în categoria construcțiilor, sunt neîntemeiate și vor fi respinse, având în vedere că încadrarea turnului de susținere în categoria generală a construcțiilor nu determină calificarea automată a acestuia ca fiind *clădire* în sens fiscal. Prin urmare, Curtea reține că, deși turnul de susținere a turbinei eoliene este calificat drept construcție în sensul Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării de construcții și al Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, această construcție nu reprezintă o clădire în sens fiscal,

întrucât nu prezintă elementele structurale menționate în mod expres de art. 249 alin. (5) din Codul fiscal.

Cât privește susținerile intervenientului accesoriu Comuna Nicolae Bălcescu, în sensul că instanța nu poate interveni asupra celor statuate în cuprinsul Deciziei nr. 5/2014, soluția dată în ipoteza unor situații de aplicare neunitară a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 fiind atributul exclusiv al Comisiei centrale fiscale, sunt neîntemeiate și vor fi respinse, având în vedere că decizia Comisiei fiscale centrale, fiind un act administrativ, este supusă controlului de plină jurisdicție exercitat de instanța de contencios în condițiile art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (1) și art. 18 din Legea nr. 554/2004, control în cadrul căruia organul judiciar poate analiza legalitatea interpretării oferite de Comisie normelor de drept fiscal.

Față de cele mai sus expuse, Curtea, constatând că turnul de susținere a turbinelor eoliene nu constituie o clădire în sensul art. 249 alin. (5) din Codul fiscal, va proceda la anularea Ordinului nr. 1.210/2014 emis de Ministerul Finanțelor Publice și a Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014.

Având în vedere modalitatea de soluționare a cererii principale, Curtea, reținând că apărarea terților intervenienților accesorii nu a fost utilă, în baza art. 67 din Codul de procedură civilă, respinge cererile de intervenție accesorie în favoarea părților, ca neîntemeiate.

Cât privește cererea reclamantelor TOMIS TEAM — S.R.L., M.W. TEAM INVEST — S.R.L., OVIDIU DEVELOPMENT — S.R.L. din cererea introductivă, a intervenientei principale

ROMCONSTRUCT TOP — S.R.L., a reclamantelor ENEL GREEN POWER ROMÂNIA — S.R.L. și S.C. EWIND reclamanta ENEL GREEN POWER ROMÂNIA — S.R.L. de anulare a actelor administrative prin care părțile au soluționat plângerile prealabile, Curtea reține că este neîntemeiată și o va respinge, având în vedere că acestea reprezintă doar actele autorității care atestă parcurgerea de către părți a procedurii prealabile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 554/2004 și care nu formează obiectul controlului judiciar ca atare.

În baza art. 453 din Codul de procedură civilă, Curtea, reținând culpa procesuală a părților și cererea reclamantelor și a intervenientelor principale, va dispune obligarea părților, în solidar, la plata către fiecare dintre reclamantele din cererea principală a sumei de 150 lei reprezentând taxă juridică de timbru, către intervenienta principală Romconstruct a sumei de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru, către intervenienta principală Mireasa Energies — S.R.L. a sumei de 100 lei reprezentând taxă judiciară de timbru, de către reclamanta din cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 4.368/2015 a sumei de 200 lei reprezentând taxă juridică de timbru, către reclamanta din cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 7.626/2015 a sumei de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru și a sumei de 13.835,50 lei reprezentând onorariu avocat, către reclamanta din cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 620/2017 a sumei de 100 lei reprezentând taxă judiciară de timbru, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, în baza art. 18 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea va admite în parte cererea principală formulată de TOMIS TEAM — S.R.L., M.W. TEAM INVEST — S.R.L., OVIDIU DEVELOPMENT — S.R.L., va admite în parte cererea de intervenție principală formulată de ROMCONSTRUCT TOP — S.R.L., va admite cererea de intervenție principală formulată de MIREASA ENERGIES — S.R.L., va admite în parte cererea conexă formulată de reclamanta ENEL GREEN POWER ROMÂNIA — S.R.L., va admite în parte cererea conexă formulată de reclamanta S.C. EWIND — S.R.L., va admite în parte cererea conexă formulată de reclamanta BLUE LINE ENERGY — S.A., va anula Ordinul nr. 1.210/2014 și Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014, va respinge în rest cererile ca neîntemeiate și va respinge cererile de intervenție accesorie formulate în interesul părților de COMUNA NICOLAE BĂLCESCU PRIN PRIMAR, COMUNA CORONINI PRIN PRIMAR și COMUNA TÂRGUȘOR PRIN PRIMAR, ca neîntemeiate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte cererea principală formulată de reclamantele TOMIS TEAM — S.R.L., M.W. TEAM INVEST — S.R.L., OVIDIU DEVELOPMENT — S.R.L., toate cu sediul ales la SCA Țuca Zbârcea & Asociații, în București, șos. Nicolae Titulescu nr. 4—8, clădirea America House, Aripa de Vest, et. 8, sectorul 1, în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, COMISIA FISCALĂ CENTRALĂ, ambii cu sediul în sectorul 5, București, str. Apolodor nr. 17.

Admite în parte cererea de intervenție principală formulată de ROMCONSTRUCT TOP — S.R.L., cu sediul ales la SCA Țuca Zbârcea & Asociații, în București, șos. Nicolae Titulescu nr. 4—8, clădirea America House, Aripa de Vest, et. 8, sectorul 1, în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, COMISIA FISCALĂ CENTRALĂ, toți cu sediul în sectorul 5, București, str. Apolodor nr. 17.

Admite cererea de intervenție principală formulată de MIREASA ENERGIES — S.R.L., cu sediul ales la CA Mardale Constanța Corina, în Constanța, str. Ileana Cosânzeana nr. 18, județul Constanța, în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, COMISIA FISCALĂ CENTRALĂ, ambii cu sediul în sectorul 5, București, str. Apolodor nr. 17.

Admite în parte cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 4.368/2015, formulată de reclamanta ENEL GREEN POWER ROMÂNIA — S.R.L., cu sediul ales la SCA Țuca Zbârcea & Asociații, în București, șos. Nicolae Titulescu nr. 4—8, clădirea America House, Aripa de Vest, et. 8, sectorul 1, în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și COMISIA FISCALĂ CENTRALĂ, toți cu sediul în sectorul 5, București, str. Apolodor nr. 17.

Admite în parte cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 7.626/2015, formulată de reclamanta S.C. EWIND — S.R.L., cu sediul ales la Reff & Asociații, în București, șos. Nicolae Titulescu nr. 4—8, clădirea America House, Aripa de Vest, et. 3, sectorul 1, în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în sector 5, București, str. Apolodor nr. 17.

Admite cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 620/2017, formulată de reclamanta BLUE LINE ENERGY — S.A., cu sediul în comuna Nușeni, satul Rusu de Sus, Str. Principală nr. 96, județul Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și COMISIA FISCALĂ CENTRALĂ, ambii cu sediul în sectorul 5, București, str. Apolodor nr. 17.

Anulează Ordinul nr. 1.210/2014 și Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 5/2014.

Respinge în rest cererile ca neîntemeiate.

Respinge cererile de intervenție accesorie formulate în interesul părților de COMUNA NICOLAE BĂLCESCU PRIN PRIMAR, cu sediul situat în comuna Nicolae Bălcescu, str. Carol I nr. 26, județul Constanța, și sediul procesual ales în Constanța, Str. Patriei nr. 19, județul Constanța, COMUNA CORONINI PRIN PRIMAR, cu sediul în comuna Coronini, localitatea Coronini, Str. Principală nr. 58, județul Caraș-Severin, COMUNA TÂRGUȘOR PRIN PRIMAR, cu sediul în comuna Târgușor, localitatea Târgușor, Str. Constanței nr. 72, județul Constanța, ca neîntemeiate.

Obligă părțile, în solidar, la plata către fiecare dintre reclamantele din cererea principală a sumei de 150 lei reprezentând taxă juridică de timbru, către intervenienta principală Romconstruct a sumei de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru, către intervenienta principală Mireasa Energies — S.R.L. a sumei de 100 lei reprezentând taxă judiciară de timbru, de către reclamanta din cererea conexă ce formează obiectul Dosarului 4.368/2015 a sumei de 200 lei reprezentând taxă juridică de timbru, către reclamanta din cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 7.626/2015 a sumei de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru și a sumei 13.835,50 lei reprezentând onorariu avocat, către reclamanta din cererea conexă ce formează obiectul Dosarului nr. 620/2017 a sumei de 100 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

Cu recurs, în 15 zile de la comunicare, ce se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată astăzi, 25.09.2017, în condițiile art. 402 raportat la art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin punerea soluției la dispoziție prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE
CRISTINA ARDELEANU

Grefier,
Daniela Nucă

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Stomatologi din România, adoptat prin Decizia Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 5/2007

În temeiul art. 531 și art. 532 lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Adunarea generală națională a Colegiului Medicilor Stomatologi din România adoptă următoarea decizie:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Stomatologi din România, adoptat prin Decizia Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 5/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 20 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 72, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:**

„(4) În situații de excepție determinate de imposibilitatea de organizare și desfășurare a ședințelor adunării generale a colegiilor teritoriale, atribuțiile privind descărcarea de gestiune și aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli revin consiliului

colegiului teritorial, în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. a).

(5) În aplicarea alin. (4), prin *situație de excepție determinată de imposibilitatea de organizare și desfășurare a ședințelor adunării generale a colegiilor teritoriale* se înțelege orice măsură adoptată de către autoritățile publice și care impune, la nivel național sau local, suspendarea sau limitarea participării la adunări sau evenimente publice și private. În categoria situațiilor de excepție intră, fără a se limita la decretarea stării de urgență, instituirea stării de alertă, instituirea carantinei zonale etc.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Stomatologi din România,
Ecaterina Ionescu

București, 4 februarie 2021.
Nr. 2/1AGN.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Irimia George-Lucian, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 30.11.2020—11.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Irimia George-Lucian, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 2.000,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 1.423,00 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 1.423,00 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 1.423,00 lei.

București, 17 decembrie 2020.

Nr. 31.452.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale candidatului independent Drăghici Emil, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 25.11.2020—11.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Drăghici Emil, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 11.150,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 11.038,36 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 11.038,00 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 11.038,00 lei.

București, 21 decembrie 2020.

Nr. 32.088.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Ionaș Nicolae, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 30.11.2020—11.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Ionaș Nicolae, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 2.230,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 305,00 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 0 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 305,00 lei.

București, 23 decembrie 2020.

Nr. 32.562.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Ilie Tudor, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 9.12.2020—16.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Ilie Tudor, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 0 lei;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 0 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 0 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 0 lei.

București, 23 decembrie 2020.

Nr. 32.563.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Ioniță Răzvan-Stelian, cu ocazia alegerii
autorităților administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 15.12.2020—18.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Ioniță Răzvan-Stelian, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 5.300 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 5.237 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 5.237 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 5.237 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 5.237 lei aferentă cheltuielilor electorale pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral.

Nu au fost constatate abateri contravenționale.

București, 24 decembrie 2020.
Nr. 32.767.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Gâjman Doru, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 9.10.2020—10.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Gâjman Doru, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 2.000 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 1.800,60 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 1.800,60 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 1.800,60 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 1.800,60 lei aferentă cheltuielilor electorale pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral.

Nu au fost constatate abateri contravenționale.

București, 28 decembrie 2020.
Nr. 32.882.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Dumitrașcu Cătălin, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.10.2020—8.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Dumitrașcu Cătălin, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 2.230,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 987,00 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 987,00 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 987,00 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 987,00 lei aferentă cheltuielilor electorale pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (9) și (14) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 29 decembrie 2020.

Nr. 33.113.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Furculescu Florian, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.10.2020—9.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Furculescu Florian, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 1.200,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 855,00 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 855,00 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 855,00 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 855,00 lei aferentă cheltuielilor electorale pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral.

Nu au fost constatate abateri contravenționale.

București, 29 decembrie 2020.

Nr. 33.114.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Dobre Dan George, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 9.12.2020—10.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Dobre Dan George, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 20.000,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 19.762,60 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 19.762,60 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 19.762,60 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 19.762,60 lei aferentă cheltuielilor electorale pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral.

Nu au fost constatate abateri contravenționale.

București, 29 decembrie 2020.

Nr. 33.115.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Grăjdan Vasile, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.10.2020—21.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Grăjdan Vasile, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 0,00 lei;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 1.700,00 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 1.700,00 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 1.700,00 lei.

În urma verificărilor efectuate pe baza documentelor justificative, echipa de control a validat suma de 0,00 lei și a invalidat suma de 1.700,00 lei, conform prevederilor art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sumă care nu îndeplinește condițiile de rambursare către competitorul electoral, întrucât suma solicitată la rambursare nu a fost plătită până la data depunerii cererii de rambursare.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (9) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 29 decembrie 2020.

Nr. 33.282.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Ilie Rozica, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.10.2020—21.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Ilie Rozica, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 5.500,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 5.070,00 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 4.728,00 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 5.070,00 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 4.065,00 lei aferentă cheltuielilor electorale pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral și a invalidat suma de 663,00 lei în baza prevederilor art. 48 alin. (11) lit. c) și alin. (13) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 38 alin. (1) și (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 26 alin. (1) din Ghidul finanțării campaniei electorale la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din data de 27 septembrie 2020, aprobat prin Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 4/2020.

București, 30 decembrie 2020.

Nr. 33.324.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Grama Mariana, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.10.2020—21.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Grama Mariana, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 3.550,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 3.528,54 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 3.528,54 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 3.528,54 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 3.528,54 lei aferentă cheltuielilor electorale pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (9) și (14) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 30 decembrie 2020.

Nr. 33.326.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Ilie Ionuț Vasile, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.10.2020—29.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Ilie Ionuț Vasile, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 720,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 0,00 lei.

Nu a fost solicitată rambursarea cheltuielilor electorale.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (2), (13) și (14) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 30 decembrie 2020.

Nr. 33.545.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Ghergu Ilie, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.12.2020—29.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Gherghu Ilie, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 2.000,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 1.737,82 lei.

Nu a fost solicitată rambursarea cheltuielilor electorale.

București, 14 ianuarie 2021.

Nr. 781.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Ilinca Dorel, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 09.12.2020—21.12.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Ilinca Dorel, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 5.000,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 1.195,60 lei.

Nu a fost solicitată rambursarea cheltuielilor electorale.

București, 14 ianuarie 2021.

Nr. 801.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale candidatului independent Grosu Romeo, cu ocazia alegerii autorităților
administrației publice locale din anul 2020**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 28.10.2020—7.01.2021 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de candidatul independent Grosu Romeo, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 32,00 lei, reprezentând contribuții ale candidatului independent;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 32,00 lei.

Nu a fost solicitată rambursarea cheltuielilor electorale.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (14) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 14 ianuarie 2021.

Nr. 812.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

